Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 126.—ΤΟΜ. Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Τετάρτη 13 Νοεμβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ κατακεχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, πρασωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἵᾳ δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία	δρ. 30	ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ »	» 45	» » 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ζητοῦνται διάφορα προηγούμενα φύλλα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα ἀνὰ τριμηνίαν θὰ δίδωνται εἰς τόμους χάριν τῶν τριῶν μυθιστορημάτων, εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἀπὸ σήμερον οὐδεὶς προηγούμενος ἀριθμὸς πωλεῖται μόνος, ἄνευ τῶν προηγουμένων οἱ δὲ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι αὐτὰ δωρεάν.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ., δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10,

ΤΕΤΑΡΤΗ, 13 Νοεμβρίου.— Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 441. —Δύσις ὥρα 4, λεπ. 44.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1891.

Η ΠΛΗΓΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΡΙΩΝ

Ε

Ἡ θεραπεία τῆς πληγῆς τῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπηρετριῶν τῆς καταβιβρωσκούσης τὸ σῶμα τῆς κοινωνίας εὑρίσκεται ἐν τῇ ἰδίᾳ κοινωνίᾳ.

Ἡ κοινωνία εἶναι ὑπαίτιος διὰ τὴν πληγὴν αὐτὴν, ὅσον οἱ ὑπηρέται, αἱ ὑπηρέτριαι καὶ οἱ ὑπηρετομεσῖται.

Ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῆς κοινωνίας λοιπὸν οὐ μόνον ἡ συνταγματικὴ ἡμῶν Ἀστυνομία δὲν δύναται νὰ φέρῃ θεραπείαν, ἀλλ' οὔτε τὸ αὐστηρότερον Σιβηριακὸν Οὐκάζιον τῆς Ρωσσίας.

Θὰ ὁμιλήσωμεν τολμηρῶς καὶ ἀπερικόπτως, ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων, ἐν ἀληθείᾳ τῶν διαδραματιζομένων, ἐν ὀνόματι οὐ μόνον τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ τοῦ διέποντος τὰς τύχας ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅλων τῶν τάξεων, καὶ αὐτῶν τῶν ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου των προτιζομένων τὸν ἄρτον ἐργατικῶν τάξεων. Ἐρωτῶμεν, τίνα χρῆσιν ποιοῦσιν τὰ διάφορα μέλη τῆς κοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν τῶν πτωχῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπηρετριῶν αὐτῶν; Ἐγνωρίσαμεν οἰκογενείας, ὅπου ἡ ὑπηρέτρια χρησιμεύει βοηθὸς τῶν ἀπίστιων τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ παλλακὶς τοῦ οἰκοδεσπότου. Ἐγνωρίσαμεν οἰκογενείας λαμβανούσας ἀθῶας τῶν Κυκλάδων ἢ Σποράδων κορασίδας, πρὸς ὁποίας ἐὰν δὲν διέφθειρεν ὁ οἰκοδεσπότης, διέφθειρέ τις τῶν υἱῶν ἐν γνώσει καὶ προμελέτῃ τῆς μητρός, ὅπως θεραπεύσῃ τὴν πρὸς Ἀφροδισιασμὸν κλίσιν του, ἢ προφυλάξῃ αὐτὸν ἐκ τῶν Ἀφροδισιακῶν παθῶν τῶν καταστημάτων, ὅταν δὲ ἡ δυστυχὴς νέα ἔμεινεν ἔγκυος διὰ μυρίων προτάσεων καὶ κατηγοριῶν σκληροκαρδίως, ἀπανθρώπως, θηριωδῶς ἐρρίφθη εἰς τὰς γυμνὰς ὁδοὺς μὲ τὸ τέκνον της, ὅπως γίνῃ κασαλβᾶς τῶν δυσωνύμων οἴκων τῆς πρωτευούσης.

Ὁποῖα φεῦ! φρικτὰ παραδείγματα ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν. Λάβετε τὸν κόπον ὑμεῖς οἱ διέποντες τὴν τύχην τῆς κοινωνίας, οἱ ζητοῦντες νὰ ὀρθώσητε αὐτὴν νὰ ἐξετάσητε φιλανθρωπικῶς τὰς νέας αὐτὰς καὶ θὰ πληροφορηθῆτε ἐκ τοῦ στόματος ἑκάστου θύματος μίαν φρικτοτέραν ἱστορίαν ἐκείνης τῶν θυμάτων τοῦ μεγάρου τῆς κυρίας Δενίς, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον πρὸ εἴκοσι ἐτῶν κρότον καὶ αἴσθησιν ἐποίησε διὰ τῶν ἀποκαλύψεών του εἰς ὅλην τὴν Ἀγγλίαν.

Ἐγνωρίσαμεν οἰκοδέσποινας καὶ οἰκοδεσπότας μεταχειριζομένους ὡς τὰ ἔσχατα κτήνη τοὺς ὑπηρέτας των διά τε τοῦ στόματος καὶ τῶν χειρῶν των, λούοντας αὐτοὺς δι' ἐπιθέτων καὶ ἀντιθρησκευτικῶν ὕβρεων καὶ βλασφημιῶν, οἷας οὐδεμία ἄλλη γλῶσσα ἔχει ὑψηλοτέρας τῆς ἡμετέρας καὶ ραπίζοντας ἢ ξυλοφορτώνοντας αὐτοὺς συχνὰ καὶ δι' ἀδείας τῶν γονέων τῆς ὑπηρετρίας ἢ τοῦ μείρακος ὑπηρέτου, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ οἰκοδεσπόται διεκοίνωσαν ψευδῶς καὶ ἀνάνδρως τὸ ἀδίορθωτον τοῦ τέκνου των, διότι οὗτοι ἀντὶ ὑπομονητικῶν Μεντόρων ὑπῆρξαν κοζάκοι τύραννοι.

Ἐγνωρίσαμεν οἰκοδέσποτας παραλαμβάνοντας μικρὰ κοράσια ἢ μειράκια εἰς τὰς οἰκογενείας των, ἅτινα ἐμεγάλωσαν ἄνευ μισθοῦ εἰς τὰς χεῖρας των, ὅταν δὲ μετὰ δέκα πολλάκις ἔτη ἀπήρχοντο, τότε σκληρότατα κατεκρατοῦντο καὶ αὐτὰ τὰ πενιχρὰ ἐνδύματά των καὶ διατί τοῦτο; διότι ἕκαστον αὐτῶν ἀποκτῆσαν τὴν πεῖραν καὶ γνῶσιν τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεώς του ἐζήτησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἄλλην οἰκογένειαν, ὅπως ἀπολαμβάνῃ μικρὸν μισθόν. Ἐρωτῶμεν εὑρίσκουν οἱ τοιοῦτοι ὑπηρέται δικαιοσύνην ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἡμῶν, ἀφοῦ ὁ οἰκοδεσπότης οὐ μόνον ἔχει ἀπαιτήσεις, ὅτι ἐδίδαξε τὴν ἀμαθῆ σκαιὰν χωριατοπούλαν ἢ χωριατόπουλον, ἀλλὰ καὶ εἶνε ἕτοιμος νὰ λάβῃ τὸν ὅρκον ὅ,τι οὐδὲν χρεωστεῖ εἰς αὐτούς; Ἀναρίθμητα τὰ τοιαῦτα παραδείγματα, ἀλλὰ φωνὴν δὲν ἔχουν τὰ δυστυχῆ αὐτὰ πλάσματα, οὔτε δαπάνας διὰ τὰ δικαστήρια.

Καὶ ποῦ νὰ μνημονεύσωμεν τὰς τόσας καὶ τόσας περιπετείας τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ τῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπηρετριῶν. Πολλάκις ἡ γλῶσσα, ἡ ἀνάγωγος συμπεριφορά, ἡ ἔλλειψις ἀξιοπρεπείας καὶ ὁ τυραννικὸς τρόπος τῶν οἰκοδεσποτῶν προκαλοῦσι τὸ μῖσος καὶ τὴν κακὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπηρετῶν φέροντα ἔτι χειρότερα ἀποτελέσματα, διότι οὐδὲ ὅταν ἡ τάξις αὕτη τῶν ἐπίσης ἀναγώγων καὶ ἄνευ ὑπομονῆς ὑπηρετῶν λύσῃ τὴν γλῶσσάν της, ἀντιμετωπίζουσα τοὺς κυρίους των, ἢ κρύφα ὄπισθεν αὐτῶν ποιήσῃ ἔναρξιν τῶν ὀλυμπιῶν της.

Πόσαι ἐκ τούτων δὲν ἐξῆλθον συκοφαντίαι κατὰ ἐναρετωτάτων κυρίων καὶ κυριῶν; πόσα ἀνύπαρκτα ἐλαττώματα, πόσαι ραδιουργίαι πόσα

διαζύγια, πόσα φοβερὰ ἀποτελέσματα ἐν τῇ χώρᾳ τῆς παναργαλίας συκοφαντίας.

Ποῖα λοιπὸν Ἀστυνομία τοῦ Μέτρου τοῦ Φουσχέ, τοῦ Delessert, τοῦ Canssidière, τοῦ Φίλβ, τοῦ Μπάκιν τοῦ Οὐίλιαμς δύναται νὰ φέρῃ τὴν ἐλαχίστην θεραπείαν τῆς πληγῆς αὐτῆς, ἐν ὅσῳ ἡ κοινωνία ἡμῶν εὑρίσκεται ἐν τοιούτῳ ἐλαττωματικῷ βίῳ. Ὁ περίφημος τοῦ Λονδίνου Ἀστυνόμος Φίλβ, οὗτινος τὰ θαυματουργήματα οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν συντόμως θὰ ἴδωσι ἐν τῷ Πατροκλεῖ Σκαπελίῳ ἔλεγεν ἡμέραν τινά, «οὐδέποτε θὰ ἀνεκαλύπτομεν ἐγκλημα τι καὶ συνελαμβάνομεν τοὺς κακούργους, ἐὰν δὲν μᾶς ἐβοήθει ἡ κοινωνία νὰ τοὺς ἀνακαλύψωμεν· ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ἡ κοινωνία κρύπτει τοὺς κακούργους τοὺς φυγαδεύει καὶ τοὺς κάμνει ἥρωας.

Ἀοίκοιν ἡ τοιαύτη κοινωνία δὲν εἶνε ὑπαίτιος τοῦ ἡμετέρου τῆς κακοηθοῦς διαγωγῆς τῶν ὑπηρετῶν, ὑπηρεσιῶν καὶ ὑπηρεσιοκρατῶν;

Ἴδοὺ πῶς ἐθεραπεύθη τὸ δεινὸν τοῦτο ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν πρώτοις οἱ οἰκοδεσπόται οἱ διατηροῦντες ὑπηρέτας πληρώνουσι φόρον ὑπὲρ ἑκάστου ὑπηρέτου.

Ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ μεσίται εἶνε γνωστὰ μετοχικὰ καθιδρύματα μὲ κεφάλαια συμβούλους, διευθυντὰς καὶ μεγάλον προσωπικόν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπευθύνονται διὰ νὰ σᾶς εὕρωσιν τὸν ὑπηρέτην τῆς ἐπιθυμίας σας, οὐ μόνον ὑπηρέτας καὶ ὑπηρέτρισας καὶ μαγείρους ἀλλὰ καὶ κουβερνάντας, καὶ τροφοὺς καὶ θεράποντας οἱουδήποτε βαθμοῦ. Τὰ καταστήματα ταῦτα θὰ σᾶς χορηγήσουν τὰ συστατικὰ τῆς ἐντιμότητος τῶν ζητηθησομένων παρ' αὐτοῖς ὑπηρετῶν, τὰ ὁποῖα φροντίζουσι πολυδαπάνως νὰ παραλάβωσιν ἐκ τῶν ἀσραλεστέρων πηγῶν των καὶ διὰ τὰ ὁποῖα εἶνε ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῶν μετόχων των καὶ ἐνώπιον τοῦ νόμου.

Ἀλλὰ τοῦ συστηθέντος ὑπηρέτου ἡ ὑπηρεσίας ἐράπαξ ἐν τινι οἰκογενείᾳ ἢ οἰκοδέσποινα καὶ ὁ οἰκοδέσποτης εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὸ μέλλον αὐτῆς. Ἐν πρώτοις δὲν δύναται νὰ ἀναχωρήσῃ ἀτιμωρητεὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, οὔτε ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ ἀναγκάσῃ διὰ τῆς ἀστυνομίας τὴν ἑταιρίαν νὰ τῆς ἐπιστρέψει τὰ μεσιτικὰ τὰ ὁποῖα ἐπλήρωσεν ἡ ὑπηρέτρια. Τοῦτο εἶνε τὸ ἀδικώτερον καὶ παρανομώτερον πρᾶγμα, ἀλλ' ὀφείλει νὰ διαμείνῃ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν εἰδοποίησεν τοὺς οἰκοδεσπότας, ὅτι δὲν ἔχει εὐχαριστηθῆ νὰ διαμείνῃ. Τὸ αὐτὸ καὶ οἱ οἰκοδεσπόται ὀφείλουσι νὰ δώσωσι πρὸς αὐτὴν ἑνὸς μηνὸς notice (εἰδοποίησιν) νὰ ἀναχωρήσῃ, ἐὰν δὲ ἐπιθυμῶσι νὰ τὴν ἀποβάλωσιν αὐθημερὸν, πληρώνουν εἰς αὐτὴν τὸν τρέχοντα μῆνα καὶ τὸν μῆνα τῆς εἰδοποιήσεως, εἰς δὲ διοικαστὴς ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένος διαλύει αὐθημερὸν ἢ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν το πολύ, τὴν διαφοράν των.

Οἱ οἰκοδεσπόται τιμωροῦνται, ἐὰν ὑβρίσουν ἢ βλασφημήσουν τὸν ὑπηρέτην ὁ δὲ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ εἶνε ἴσως τοῦ κυρίου τῆς, ἐὰν ὅμως ὁ κύριος διὰ μαρτύρων ἀποδείξῃ ψευδορκίαν, ἡ ποινὴ εἶνε βαρυτάτη διὰ τὸν ὑπηρέτην τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὸν οἰκοδεσπότην, ἐὰν οὗτος ψευδορκήσῃ.

Οἱ οἰκοδεσπόται δὲν δύνανται νὰ ραπίσουν, οὔτε κάμνει ὑβρίσουν ἕνα ὑπηρέτην, διότι ἡ ποινὴ εἶνε βαρυτάτη ἡ διὰ τοῦ τύπου δὲ θεάτρου καὶ θυσιμία καταστρεπτικὴ διὰ τὴν καταλοιδοροῦσαν οἰκογένειαν, ἥτις δυσκόλως εὑρίσκει ὑπηρέτας μενούσας τοῦ εἰπεῖν ἐστιγματισμένη εἰς τὰς βιβλίους τῶν μεσιτικῶν ἑταιριῶν, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ διακονωσῶσι εἰς τὸν ὑπηρέτην πρὸ τῆς καταλήξεώς του τὰ διατρέξαντα.

Ὅταν μία ὑπηρέτρια ἢ εἰς ὑπηρέτης εἰσέρχεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μιᾶς οἰκογενείας ἀρέσκει νὰ δώσῃ τὴν χαρακτηριστικὴν (character) ὡς λέγουσι οἱ ἄγγλοι, ὅηλ. εἰς ποίας οἰκογενείας ὑπηρέτησε, πόσον χρόνον εἰς ἑκάστην διατί ἐγκατέλειψεν ἑκάστην, καὶ πρὸ πόσου χρόνου ἀνεχώρησεν ἐξ ἑκάστης. Τοῦτο ὁ οἰκοδεσπότης γράφει πρὸς τοὺς δύο τελευταίους καὶ ἐρωτᾷ ἐὰν ὅσα εἶπεν ὁ ὑπηρέτης ἔχουσιν ἀληθείας.

Ἡ κυρία ἀπαντᾶ δὲν πρέπει νὰ κρύψῃ μηδέν. Πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τὰ ἐλαττώματα καὶ προτερήματα τῆς ὑπηρετρίας ἢ τοῦ ὑπηρέτου, καὶ τοὺς λόγους τῆς ἀναχωρήσεως των, εἶνε δὲ ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ νόμου καὶ τιμωρεῖται παραδειγματικώτατα ἐὰν, ἤθελε κρύψῃ τὸ ἐλαχιστον ἢ προσθέσῃ μομφὴν τινα ἀνύπαρκτον.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἡ θεραπεία ἐγκειται ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ἰδρύσατε καὶ ἐνταῦθα τοιαύτας ὑπηρεσιοκρατικὰς Ἑταιρίας μὲ κεφάλαια, μὲ συμβούλους καὶ προσωπικὸν φιλανθρώπων καὶ ἐντίμων ἀνθρώπων, ἱδρύσατε, καὶ ἑξῆς ἐν, ὁμοστήριον ἐπιτηδες διὰ τοῦτο, ὁμοσταίνετε καθεκάστην διὰ τῶν ἀληθινῶν ὀνομάτων τὰ σεσιγημένα πρακτικὰ τοῦ δικαστηρίου τούτου, διατηρήσατε αὐστηρότητα καὶ ἀμεροληψίαν καὶ ταχύτατα ἐξετάσατε τὴν πληγὴν συνταγματικῶς ἐπουλωμένην, τὴν ἐπὶ κοινωνίαν συγχρόνως σύστωσδὸς ἠθικοποιημένην.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 11 Νοεμβρίου. Κατ' εἰδήσεις ἐξ ἀγγλικῶν πηγῶν ἡ Ἑλληνικὴ ἀποικία ἀρνεῖται τὴν πληρωμὴν φόρων καὶ τοι τὸ μέτρον τοῦτο ἐπεβεβαιώθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἀποικία αὕτη διεγορίζεται ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ ἐπιδοκιμάζῃ παρόμοια πράγματα ἄνευ τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς βουλῆς.

ΡΙΟΝ-ΙΑΝΕ-ΓΡΟΝ, 7. Συνεπεία τῶν χθὲς τηλεγραφηθέντων συμβάντων ἡ κατάστασις πολιορκίας ἤρθη καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ δημοκρατικοῦ ἐδάφους. Πρὸς τούτοις τὸ διαλυθὲν ἤδη ὑπὸ τοῦ πρώην διδάκτορος Δηοδώρου Φονσέκα Κογκρέσσον θὰ ἀνακληθῇ. Ἐλπίζεται δὲ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἡ ἀκύρωσις τοῦ διατάγματος περὶ νέων ἐκλογῶν, καὶ ἡ σύγκλησις τοῦ Κογκρέσσου ὅπερ διελύθη ὑπὸ τοῦ στρατάρχου Φονσέκα.

ΜΑΔΡΙΤΗ, αὐθημερόν. Ἡ συγκότησις τοῦ ἱσπανικοῦ ὑπουργείου ἐυνεχίζεται ἐπεβοκιάσθη ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ἐπαρχιῶν. Πιστεύεται ὅτι νέα κρίσις θὰ ἀποσοβηθῇ.

ΒΙΕΝΝΗ. 10. Διαψεύδονται κατηγορηματικώτατα αἱ διαδόσεις αἵτινες ἐκυκλοφόρησαν κατ' αὐτὰς περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ κόμητος Καλνόκη.

ΡΙΟΝ ΙΑΝΕ-ΓΡΟΝ, αὐθημερόν. Συνεπεία τῶν διαδοτικῶν μέτρων, ἅτινα ἐπέρασον ζωηρὸν ἀναβρασμὸν, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ διεκηρυττήθησαν ἐν φιλελευθέρω διαθέσει. Πρὶν δὲ λήξῃ ἡ διαμαρτύρησις αὕτη, ὁ διδάκτορ Δηόδωρος Φονσέκα ἀπεφάνθη προκηρύξειν πρὸς τοὺς Βραζιλιανοὺς δι' ἧς ἀνήγγελλεν ὅτι δίδει τὴν παραίτησίν του πρὸς ἀποφυγὴν ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἱματοχυσίας ἐν τῇ χώρᾳ. Ἀνήγγειλε συγχρόνως ὅτι ἀναθέτει τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν στρατηγὸν Φλοριάνον Πέιξο. Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ ταύτῃ ἡ ἡσυχία ἀπικατέστη ἐν τῷ στρατῷ, τῷ ναυτικῷ καὶ τῷ λαῷ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ αὐθημερόν.

Ἑλληνικὸν φάσμα	376.—
Γαλλικὸν 3 0/0	94.52
Ἡνωμενομένων πολιτειῶν	473.—
Δάνειον τουρκικὸν	16.95
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου	25.23

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95.25
Νέον ρωσσικὸν	90 3/4
Ἑλληνικὸν 5 0/0	75
	60
Αἰγυπτιακὸν	93.12
Ἰταλικὴ ράντα	86 1/4
Λάρισσα	72 1/2
Προσωρινὴ τιμὴ τῶν ἀξιῶν	4 0/0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΑ

Χθὲς ἐμνεστεύθησαν μετὰ τοῦ Βασιλέως ἀνελθόντες εἰς τὰ ἀνάκτορα οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Δελιγιόργης καὶ Γεροκωστόπουλος.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΤΙΖΟΜΕΝΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Προχθὲς ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ διαδόχου, τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν βασιλοπαίδων Νικολάου καὶ Μαρίας ἐξῆλθον πεζῇ εἰς περίπατον καὶ ἐπεσκέφθησαν καὶ τὸ κτιζόμενον ἀνάκτορον τοῦ Διαδόχου παραμείναντες ἐπ' ὀλίγον ὥραν.

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΙΣ

Ἐντὸς ὀλίγου τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἀνακτόρων ἐπιπλοῦται πενθίμως· κομισθέντων ἤδη τῶν καταλλήλων πενθίμων ὑφασμάτων. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εἶνε ἀπομεμονωμένος μὴ δεχόμενος ἄλλον ἐκτὸς τῶν ὑπουργῶν διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν.

Η ΒΟΥΛΗ

Σήμερον κατόπιν προσκλήσεως τοῦ προσωρινοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς θὰ συνεδριάσωσι οἱ κ. κ. βουλευταὶ πρὸς ἐκλογὴν προέδρου· τὴν 11 π. μ. Παρόντες μέχρι σήμερον βεβαιωθεῖσαι εἶνε περὶ τοὺς 105 ἐνῶ τὸ ἀπαιτούμενον εἶναι 121. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀπεπολιτευόμενοι, ἀκούομεν δὲ ὅτι ἐν ἐκ τῶν πρώτων ζητημάτων ἅτινα θὰ ἀπασχολήσει τὴν νέαν βουλὴν εἶνε καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἔργατῶν τοῦ σιδηροδρόμου Μόλων—Καλαμῶν.

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἐπεφέρθησαν τέλος πάντων καὶ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας τὰ πρακτικὰ τῆς τελευταίας κατακυρώθεισης δημοπρασίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ Πεφκᾶ. Χαλὰ πρὸς καθορισμὸν τῆς πόλεως, ἐντὸς ὀλίγου ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντά του· ἀπτινα πιστεύομεν ὅτι θέλει ἐκτελέσει μετ' εὐσυνειδησίας καὶ οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο.

Ο ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ

Ταῖς ἐνεργείαις τοῦ μηχανικοῦ τοῦ δήμου κ. Ζέζου ἀπεπερατώθη ὁ καθαρισμὸς τοῦ ὑδραγωγείου ὅπερ εὑρίσκετο εἰς ἔλεεινὴν μέχρι τοῦδε κατάστασιν. οὗτοι δὲ διὰ δαπάνης 300 μόνον δραχμῶν ἀπέκτησεν ἡ πόλις 2 ὀκάδας ὕδατος περιπλέον.

Ἐπίσης ἐκαθαρίσθη καὶ τὸ διυλιστήριον τῆς δεξαμενῆς ὥστε νὰ μὴ θολοῦται τὸ ὕδωρ μετὰ τὰς βροχάς.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ἐγράφομεν ἐν προλαβόντι φύλλῳ μας ὅτι ὁ κ. Μέσσων ὡς ἀντιπρόσωπος Γαλλικοῦ οἴκου ἔκαμε πρότασιν εἰς τὸν δῆμον περὶ προσφορᾶς δανείου αὐτῷ ἐκ 5 1/2 ἑκατομμυρίων φράγκων, χρησιμεύοντος πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν χρέους του ἐπὶ ὅρους πολὺ συμφερωτέρους. Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον ἐνέκρινε ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ συνεδριάσει κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Μέσσωνος ἀνέθηκε δὲ τῷ κ. Δημάχῳ νὰ προβῇ εἰς διαπραγματεύσεις μετ' αὐτοῦ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

(Συνεδρία τῆς 12 Νοεμβρίου)

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον ἀπησχολήθη χθὲς ἐπὶ τῶν καταλλήλων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ φωτισμοῦ τῶν χωρίων, περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐγένετο πρότασις περὶ διαγραφῆς τοῦ κονδυλίου διὰ βοηθήματα πτωχῶν, ἥτις καὶ ἀπερρίφθη, κατόπιν ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τῶν εἰδικῶν κονδυλίων διὰ βοηθήματα ὡρισμένων προσώπων ἅτινα γίνονται σχεδὸν πάντα δεκαετ.

ΘΗΝΕΙΜΟΤΗΣ

Κατὰ τὸν λήξαντα Ὀκτώβριον ἀπέθανον καθ' ὅλην τὴν πόλιν. συμπληρωμένων καὶ τοῦ θερμοπεταρίου / «Ἐλαγγελισμοῦ» ὡς καὶ τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου «Ἐλπίδος» 157 ἄτομα.

Β. ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Χθὲς ἐδικάσθη ἐν τῷ Β. διαρκεῖ στρατοδικείῳ ὁ λοχίας τοῦ 8ου πεζικοῦ συντάγματος Τζανέτος Τρανταφυλλάκος κατηγορούμενος ἐπὶ ἐπιθέσει καὶ ἐξυβρίσει κατὰ τοῦ κατωτέρου του. Ἡ ὑπεράσπισις ἀπετελεῖτο ὑπὸ τοῦ διπλ. τόμου Μ. Πετμεζᾶ καὶ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ Κ. Κανελλόπουλου. Περὶ τὴν 11 π. μ. ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δι' ἧς κατεδικάσθη εἰς τριετῆ φυλάκισιν.

ΚΑΚΟΤΡΠΟΔΙΚΕΙΟΝ

Καὶ χθὲς ἐξακολουθεῖ ἡ δίκη τῶν φονέων τοῦ Φαπούσου καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, μετὰ δὲ τὴν ἀπολογίαν τῶν κατηγορουμένων ἤρχισε ἡ ἀγόρευσις

τοῦ ὁ εἰσαγγελεὺς ὅστις τὴν διέκοψε περὶ τὴν ὄγδοην ὥραν ὅπως τὴν συνεχίσῃ σήμερον ὅτε καὶ θὰ ἐδοθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου.

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΘΡΓΑΟΥΜΕΝΗ

Συνεπείᾳ ἀμοιβαίας καταγγελίας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ δύο ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου, διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι θέλουσι λύσει τὴν γεννηθεῖσαν ψυχρότητα μεταξὺ των διὰ μονομαχίας.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Ἡ ἀναφυεῖσα ἀπόδιτινος δυσαρέσκεια μεταξὺ τοῦ προσωπάρχου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ κ. Λυμπρίτου καὶ τοῦ βουλευτοῦ κ. Ζώτου, ἐλύθη χθὲς διὰ μονομαχίας λαβούσης χώραν τὴν 7ην π. μ. ὥραν παρὰ τὸν Ἅγ. Λουκᾶν Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν δύο πρώτων βολῶν ἐξ ἀποστάσεως 20 βημάτων ἄνευ ἀποτελέσματος, παρεμβάντες οἱ μάρτυρες ἐκήρυξαν περαιωθεῖσαν τὴν μονομαχίαν.

Η ΙΠΠΟΦΟΡΒΗ

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ, ὡς ἐγκαίρως ἐγράφομεν, ὑπὸ πρόεδρον τὸν ἐξ Ἄργους βουλευτὴν κ. Γεωργαντᾶν πρὸς ἐξέτασιν ἂν αἱ αὐτοῦ γαῖαι τοῦ δημοσίου εἶνε κατάλληλοι διὰ σπορὰν φορβῆς χρησιμευούσης διὰ τὰ κτήνη τοῦ στρατοῦ, μεταβᾶσα ἐπιτοπίως καὶ ἐξετάσασα καλῶς, ἀπεφάνθη ὅτι. καλλιεργούμεναι αἱ γαῖαι αὗται δύνανται νὰ ἀποφέρωσι φορβὴν ἱκανὴν διὰ τὴν χρῆσιν ὅλων τῶν κτηνῶν τοῦ στρατοῦ, πηγαζούσης οὕτω ὠφελείας τῷ δημοσίῳ κατὰ 50 0/0 ὀλιγώτερον τῶν μέχρι τοῦδε δαπανωμένων.

Ο ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΩΝΙΩΝ-ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐψηφίσθη ἡ αὔξησις τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων ἀπὸ 2 εἰς 2 1/2 ο/ο διὰ τὸ ἔτος 1892. Συνεπείᾳ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου συνῆλθε προχθὲς ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν καὶ μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν διαφόρων σκέψεων, συνέταξεν ὑπόμνημα ἐπιδοθησόμενον ὑπὸ ἐπιτροπῆς τῷ Νομάρχῃ, ἐν ᾧ καταδεικνύεται ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου οὐδόλως στηρίζεται ἐπὶ τοῦ Νόμου ὅτι δὲ εἶνε καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεως.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Μετ' ἄκρας ἐπιτυχίας ἀνεβιβάσθη προχθὲς ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ν. Θεάτρου ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ δραματικοῦ θιάσου τὸ ἔξοχον δρᾶμα τοῦ Σχίλλερ οἱ «Δησταί.» Ὁ κ. Ἀρνιωπάκης ὑπῆρξε μοναδικὸς, ἔξοχος δὲ ἦτο ἡ ὑποκριτικὴ αὐτοῦ τέχνη εἰς τὸν μονόλογον τῆς β' πράξεως «Νὰ μηδενίσῃ τις τὸ σῶμα διὰ τῆς ψυχῆς» δι' ὃ καὶ ἐκλήθη ἐπανειλημμένως ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ὁ κ. Πεταλᾶς, ὡς Κάρολος ὑπεκρίθη ἄριστα καὶ ἰδίως εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς συνεντεύξεως μετὰ τοῦ γέροντος πατρὸς του ἐν τῇ φυλακῇ. Ἐπίσης ὑπεκρίθησαν καλῶς ἡ κ. Ζάμπου ὡς Ἀμαλία καὶ ὁ κ. Σπυρόπουλος ὡς Μαξιμιλιανός. Ἐν γένει ἡ παράστασις τοῦ ὅλου ἔργου ὑπῆρξεν εἰς ἄκρον ἐπιτυχής, κατέδειξε δὲ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν θέατρον τυγχάνει ἀμέλλον ἄξιον ὑποστηρίξεως παρὰ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΕΣΦΑΛΜΕΝΩΝ

Ἡ χθὲς ἐν τῷ φύλλῳ ἡμῶν δημοσιευθεῖσα εἴδησις, ὅτι ἐντὸς τοῦ καφενείου τῶν Γερόντων τοῦ διευθυνομένου καλῶς ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου νέου κ. Πετ. Σαβοπούλου ἐγένετο συμπλοκὴ μεταξὺ Ἀναστασίου Χατζῆ καὶ Ἀνδ. Ρωμαλῆ δὲν ἦτο ἀκριβὴς διότι ἡ ἐπίθεσις συνέβη ἐκτὸς τοῦ καφενείου. Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Ο ΦΡΕΔΕΡΙΚΟΣ

Χθὲς ἀπελύσθη διὰ Σόρον ὁ ἐκ Πειραιέως ἀπό τινος ὁρμῶν αὐστριακὸς ὁρμος Ἀρχιμήδης Φρεδερίκος.

ΚΡΗΤΙΚΑ

Κατ' ἐπιστολὴ ληφθεῖσαν ἐκ Κρήτης χθὲς, ἡ ἐν Κρήτῃ κατάστασις ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ. μᾶλλον θεινομένη, καὶ τοι ἐπὶ τι διάστημα χρόνου ἐπικρατήσε σχετικὴ τις ἡσυχία. ἀπὸ μηδενὸς συμβάντος φόβου. Τὴν παρελθοῦσαν ὅμως ἑβδομάδα εἰς τὰ ἐσωτερικὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας Σελίνου ἐρόνευσαν οἱ Ὀθωμανοὶ ἕνα χριστιανὸν. αἱ δὲ χριστιανοὶ εἰς ἀνταπόδοσιν ἐρόνευσαν ἕνα Ὀθωμανὸν ἐπὶ τοῦ χωρίου «Ἀποσπήγαδα» τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. Τοῦτου ἕνεκα ὁ δικαστὴς Μαχμούτ πασσᾶς ἀναγκάσθη νὰ ἐξέλθῃ εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν Σελίνου. ἐξοργισθεὶς λέγει. διότι καὶ τοι ἐδόθη ἀμνηστεία εἰς τοὺς χριστιανοὺς, οὗτοι ἐξακολουθοῦσιν ἐγκληματοῦντες.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ Ἰω. Γεωργάνου ὁ Δ. Μεντζελιώτης ἐπεσέθη εἰσελθὼν αἰφνιδίως κατὰ τοῦ Σταργίου Μαρίνου ἀμερίμνως τρωγοντος. Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ἦτο ὁ τραυματισμὸς εἰς πολλὰ μέρη τοῦ σώματος τοῦ δευτέρου διὰ τῶν καρελῶν καὶ ροπάλων.

ΤΟ «ΚΡΑΧ ΜΥΛΩΝ—ΚΑΛΑΜΩΝ»

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Ἀντωνιάδου προσῆλθε σήμερον ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ τυπογραφείου ἐν ᾧ ἐξετυπώθη τὸ ὑπὸ ψευδώνυμον κυκλοφορῆσαν λιθόλιθογραφικὸν φυλλάδιον κ. Ν. Ἰγγλέσης μετὰ τῶν χειρογράφων. δηλώσας ὅτι συντάκτης αὐτοῦ εἶνε ὁ κ. L. Desaemes ἐργολάβος τοῦ σιδηροδρόμου Μόλων—Καλαμῶν. Διετάχθη δὲ ἡ κατάσχεσις τῶν φυλλαδίων κείτοι κατόπιν ἐρεύνης καθόσον οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔλαβον ἤδη γνῶσιν τοῦ περιεχομένου.

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Κατεσχέθησαν 120 ἄρτοι ἐλπίες. ἐκποιηθέντες κατ' ὑποτίμησιν, καὶ οὗτινες ἄνθρωποι εἰς τὸν ἐργοστασιάρχην Γ. Φαρακούκην.

* * *

Ἐκ τοῦ καταστήματος τῆς ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, ἐκλάπη πάντοτε. ὑπὸ ἀγνώστων ἐν ὡρολόγιον τοῦ τοίχου.

* * *

Συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου τοῦ Γ' τμήματος ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος λωποδύτης Χρ. Εὐαγγελίου φέρων ὁ ἀθέφοβος ὁλόκληρον τροῦμπαν ἐπὶ τῶν ὤμων του ἣν κατώρθωσε νὰ ἀποσπάσῃ ἐκ τινος οἰκίας παρὰ τὸ Κολωνάκιον.

* * *

Ὁ Παναγιώτης Ἀποστόλου θέλων νὰ διασκεδάσῃ τὴν μέθην του κατεγίνετο προχθὲς ἐν Βατραχονησίῳ εἰς τὴν θραῦσιν τῶν ὑέλων τῶν φανῶν.

* * *

Ἐκ Πύργου (Ἠλείας) γράφουσιν ἡμῖν ὅτι τῇ δραστηρίᾳ ἐνεργείᾳ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἡ τέως ἀνώμαλος κατάστασις ἐβελτιώθη ἐπισθητῶς, καθαρισθέντος τοῦ τόπου τῆς μάστιγος τῶν ἐπιφόβων φυγοδίκων, τῶν πλείστων αὐτῶν συλληφθέντων καὶ φυλακισθέντων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ

Γράφει ὁ «Χρόνος τοῦ Λονδίνου»· Ἡ κυβέρνησις ἀνέβαλε τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ρήτρας, εἰς τοὺς προσφάτους νόμους, δι' ἧς ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ φραμκαείε καὶ λοιπὰ καταστήματα πρὸς ἐπιθεώρησιν ἄνευ τῆς παρουσίας προξενικοῦ τινος πληρεξουσίου. Ἡ «Ἐπίσημος Ἐφημερίς» ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Νοεμβρίου δημοσιεύει διάταγμα τροποποιοῦν ἄλλας ρήτρας συμφώνως πρὸς τὰς αἰτήσεις τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας. Τὸ Ἔφεσεον δὲ ἐπιμένουσαν τοὺς νόμους ἐν τῷ συνόλῳ ὡς μὴ ἀντιβαίνοντας εἰς τὰς διεθνεῖς συμβάσεις, καὶ κλιθὲν εἶτα νὰ ἐπικυρώσῃ τροποποιήσεις τινας, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ ἐξαιτήσῃ παρὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων δυνάμεων ν' ἀπαλλαγῇ τῆς εὐθύνης ταύτης.

Οὕτω δὲ λήγει πρὸς τὸ παρὸν ἄσημον ἐπεισόδιον, ὅπερ δύνασαι νὰ περιγραφῇ ὡς ἑξῆς. Αἱ δυνάμεις ἀπένειμαν μικρὰν τινὰ ἐξουσίαν εἰς Δικαστήριον σύγκειμενον ἐξ Εὐρωπαίων οὗ αὐταὶ ἀπόρασαν. Ἡ Γαλλία ἀκολουθουμένου ὑπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὑπεστήριξεν τοὺς ὑπηκόους των ἐν τῷ ἀντιγωνίσμῳ αὐτῶν κατὰ τοῦ Δικαστηρίου. Ἡ Αὐγουστος προὔτεινε τροποποιήσεις νόμων τινῶν οὗς τὸ Δικαστήριον ἐπικύρωσεν, ἀλλ' εἶτα, ἀπέναντι τῆς ἀντιστάσεως τῆς Γαλλίας, περιέλαβε σημαντικὴν ὀπτραν ἐν αὐτοῖς. Ἐν τέλει τὸ Δικαστήριον, εὑρεθὲν εἰς ἀνάξοιπρεπῆ θέσιν, κυμθὲν ν' ἀπαλλαγῇ τῶν νομοθετικῶν τρόπον τινὰ ἐνεργειῶν του ὡς πληροῦσιν αὐτῶν Δυνάμεων.

Ἡ Ἑλλὰς μόνη ἐπιμένει εἰς τὴν ἀρνησιν αὐτῆς τοῦ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐπίβασιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐμπό

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Οἱ Σύμβουλοι τοῦ Στέμματος

(Συνέχεια)

Ἐὰν ἔμπορός τις τῆς Ἀγγλίας ἔχῃ ἐν Κεύλανῃ ἢ ἐν Βρασιλίᾳ κτήματα παράγοντα καρπὸν καὶ τοῦτο εἰσάγῃ εἰς Ἀγγλίαν, εἶνε πρόδηλον ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐξάγῃ τι ὡς ἀντάλλαγμα, ἀτε δὴ ἁπλῶς φέρων εἰς Ἀγγλίαν ὅ,τι ἀνήκει εἰς αὐτόν. Ὅθεν τὸ γεγονός, ὅτι τὰ εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα μεγάλως ὑπερβαίνουσι τὰ ἐξ αὐτῆς εἰς ἄλλα μέρη ἐξαγόμενα, εἶνε τεκμήριον εὐημερίας καὶ πλούτου, βεβαίως δὲ οὐχὶ παρακμῆς καὶ χρεωκοπίας. Ὁ πλοῦτος τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ βρεττανῶν κεφαλαιούχων ἠὐξήθη κολοσσιαίως κατὰ τὰ τελευταῖα πεντήκοντα ἔτη, καὶ δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς πολλὰς χιλιάδας ἑκατομμυρίων λιρῶν.

Ὅπως δείξω δὲ ὅμως τὸν πλοῦτον τῆς Μεγ. Βρεττανίας, ἐπισυνάπτω ὧδε τὴν διεδηλωμένην ἀξίαν τῶν βρεττανικῶν ἐξαγομένων καὶ εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων μεῖζε δεκαετίας.

Ἔτος	Πραγματικὴ ἀξία εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων	Πραγματικὴ ἀξία ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων
1869	λίρ. 295.460.241	λίρ. 237.015.052
1870	» 303.257.493	» 244.080.557
1871	» 331.015.380	» 283.574.700
1872	» 254.693.642	» 314.588.834
1873	» 371.287.372	» 311.004.765
1874	» 370.082.701	» 297.650.464
1875	» 373.939.577	» 281.612.323
1876	» 375.154.703	» 256.776.602
1877	» 394.419.682	» 252.364.020
1878	» 368.770.742	» 245.483.858

Τὰ ὁλικὰ ἐτήσια ἔσοδα τῆς Μεγ. Βρεττανίας (οὐχὶ αἱ τοῦ κράτους πρόσοδοι) ὑπελογίσθησαν ὑπό τινων ἐντρίβων περὶ τὰ τοιαῦτα εἰς ὀκτακόσια ἑκατομμύρια λιρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Τοπικὴ Κυβέρνησις

Γινώσκετε ἤδη πῶς ἡ γενικὴ τοῦ βασιλείου κυβέρνησις διεξάγεται. Προτίθεμαι δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ νὰ δείξω ὅμως τὸν τρόπον, καθ' ὃν κανονίζονται αἱ ὑποθέσεις τῶν κομητειῶν τῶν πόλεων, τῶν κωμοπόλεων καὶ τῶν ἐνοριῶν.

Θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ βρεττανικοῦ συνταγματος εἶνε, ὅτι ὡς πᾶς πολίτης οὕτω καὶ πᾶσα κοινότης δικαιοῦται νὰ κανονίζῃ τὰς ἰδίας ὑποθέσεις ὅπως βούλεται, ἐφ' ὅσον πράττει τοῦτο κατὰ τρόπον κανονικὸν καὶ ἡμῶνον πρὸς τοὺς νόμους. Διότι εἶνε φυσικώτατον νὰ συμπαρόνωμεν, ὅτι ἐκεῖνοι ὧν προσβάλλεται ἡ ἡσυχία καὶ ἡ εὐημερία καὶ οἵτινες κυρίως θέλουσι ζημιωθῇ ἕνεκεν ὀλιγόρου ἢ κακῆς κυβερνήσεως, εἶνε πολὺ ἱκανώτεροι νὰ κρίνωσι περὶ τοῦ πρακτέου, ἢ ζένοι οἵτινες ὅσον καλῶν πράττεται καὶ ἂν ἔχωσιν, οὔτε τὰς αὐτὰς ἀνάσεις οὔτε τὴν αὐτὴν πεῖραν κέκτηνται. Ἡ ἐξουσία τῶν τοπικῶν διοικήσεων ὁρίζεται ὑπὸ τοσούτου δικαίου διὰ προνομίου προκύπτοντος ἐκ τοῦ στέμματος καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου.

Πρὸς τὴν σκοπὸν τῆς αὐτοδιοικήσεως ἡ χώρα τὸ πολαι διηρεῖτο εἰς shires (σαξωνικῆς λέξεως σημαινούσης τμῆμα), hundreds, καὶ tithings. Ἐκ τῆς σαξωνικῆς διότι δέκα κτηματίαι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἀπήρτιζον μίαν tinhing. Δέκα tithings ἀποτελοῦσι μίαν hundred). Νῦν δὲ ἡ χώρα διαιρεῖται εἰς κομητείας, hundrdes, κωμοπόλεις καὶ ἐνορίας. Ἐν τοῖς κομητείαις ὑπάρχει διμέσος τις διαίρεσις μεταξὺ τῶν shires καὶ τῶν hundreds. Ἐκεῖ ἔνθα ὑπάρχουσι πρὸ τῶν διαιρέσεων αὐτῶν, διμερίσεων, ὀνομαζόντοι αὗται tithings καὶ τὸ πρᾶγμα ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ τοῦ ἰδίου διοικητοῦ. Αἱ tithings ὑπάρχουσαι εἰσέτι ἐν τῇ κομητείᾳ τῆς Ἐφκαρί. Ἡ διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ ἐξουσία ἐν ταῖς κομητείαις ἐξασκεῖται ὑπὸ τοῦ (High Sheriff) δικαστικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τῶν εἰρηνοδικῶν· ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν νόμων εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς τὸν πρῶτον τῶν δημοσίων τούτων λειτουργῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ. Ὁ λόρδος τοποτηρητὴς τῆς κομητείας εἶχεν ἄλλοτε τὴν ἐξουσίαν νὰ προσκαλῇ ὑπὸ τὰς σημαίας θελοντὰς τὴν περιφέρειάν αὐτοῦ, ὧν εἶχε τὴν διοίκησιν καὶ νὰ ὑπουργῇ τὰς εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς διδομένας διατάγας. Ἀλλὰ διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 30ῆς Μαρτίου 1872, ἡ βασίλισσα ἀνεκαλέσθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ στέμματος τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοποτηρητῶν, ὅτον δόρυφ εἰς τὸν ἐν τῇ κομητείᾳ ἐπικουρικὸν στρατὸν οὕτως ὥστε πᾶσα διαταγὴ ἢ διορισμὸς γινόμενος νῦν ἐν αὐτῷ, παρασκευάζεται καὶ ὑπουργεῖται, καθ' ὃν τρόπον καὶ πᾶσα διαταγὴ δοθεῖσα εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ὁ λόρδος τοποτηρητὴς συνίσταται εἰς τὸν ὑπουργὸν ὅπως ὑποβάλῃ οὗτος εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς βασιλίσσης, τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων διὰ τοὺς τῶν ὑπαξιωματικῶν βαθμούς. Ἠὐξανῶν ἐπισυμβαίνον ἐν ταῖς τῶν ὑπαξιωματικῶν θέσεσι γνωστοποιεῖται τῷ λόρδῳ τοποτηρητῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ.

Ὁ λόρδος τοποτηρητὴς εἶνε ὡσαύτως φύλαξ τῶν ἀρχείων τῆς κομητείας, καὶ συνοδεύει τὸν ἡγεμόνα ἐπισκεπτόμενον αὐτήν. Ἐν ἑκάστῃ κομητείᾳ θέσις τοῦ λόρδου τοποτηρητοῦ ἐδημιουργήθη τὸ πρῶτον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἐδουάρδου 6ου συνέπειᾳ τῶν πολλῶν τραγῶν, αἵτινες ἐπισυνέβησαν ἐν ταῖς κομητειαῖς κατὰ τὴν ἐδρυσιν τῆς διαμαρτυρομένης θρησκείας.

Τὸ τοῦ δικαστικοῦ ἐπιτρόπου (Sheriff) ἀξίωμα εἶνε πολὺ ἀρχαιότερον. Τὸ ἀξίωμα οὗτο ἔχει σαξωνικὴν τὴν ἀρχήν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ παράγεται ἐκ τῶν λέξεων shire gerefa ἢ shire reeve ἤτοι διοικητὴς μιᾶς shire. Ἦτο δὲ ἐκεῖνος κατώτερος τοῦ κόμητος μόνον, ὅτε ὁ τίτλος οὗτος παρέδιδε τὸν στρατιωτικὸν διοικητὴν τῆς κομητείας. Ὁ sheriff δὲ εἶνε νῦν τὸ κορυφαῖον πρόσωπον ἐν τῇ κομητείᾳ, ὡς δίδοχος ἐκείνου.

Οἱ δικαστικοὶ ἐπίτροποι ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων πακαιῶν νόμων μόνον ἐπὶ ἓν ἔτος δύνανται νὰ διατελέσωσιν ἐν τῷ ἀξιώματι αὐτῶν· ἀλλὰ δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐφ' ὅσον ἐναρεσκεῖται ὁ ἡγεμὼν· τὴν φράσιν δὲ ταύτην περιέχει τὸ διορίζον αὐτοὺς βασιλικὸν διάταγμα.

Κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ ὀφείλει ὁ δικαστικὸς ἐπίτροπος νὰ ἐγχειρίσῃ τῷ διαδόχῳ αὐτοῦ ἀκριβῆ καταλογον πάντων τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ εὑρισκομένων, καὶ πασῶν τῶν μήπω ἐκτελεσθεισῶν ἀποφάσεων. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀναγκασθῇ εἰς τὸ νὰ διορισθῇ εἰς τὴν θέσιν τοῦ δικαστικοῦ ἐπιτρόπου ἐπὶ τρία μετὰ ταῦτα ἔτη, ἐὰν ὑπηρετήσῃ ἤδη ὡς τοιοῦτος, καὶ ἐὰν εὑρίσκηται ἄλλο τι κατάλληλον πρόσωπον ἐν τῇ κομητείᾳ πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς. Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τοῦ ἀξιώματος τούτου εἶναι κατὰ γενικὸν κανόνα ὑποχρεωτικὰ διὰ παντὸς ἐκλεγομένου. Καὶ ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ ἀξιώματι τούτῳ, ἄνευ νομίμου λόγου ἀπαλλαγῆς, ὑποκειται εἰς καταδίωξιν. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀπαλλαχθῇ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀξιώματος τούτου εἰμὴ διὰ νόμου ἢ εἰδικοῦ προνομίου· ὑπάρχουσι δὲ ἀρ' ἑτέρου διάφοροι ἐξαιρέσεως λόγοι, ἤτοι διὰ τοὺς διατελοῦντας ὑπὸ ποινικὴν καταδίωξιν καὶ, τὰ τοιαῦτα. Οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ δικαστικὸς ἐπίτροπος, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐπαρκῆ ἐκατὸν χιλιάς ἐν τῇ αὐτῇ κομητείᾳ, ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ πρὸς ὀντος τὸ ἀτέμαν καὶ τὸν λαόν. Τὸ πρόσωπον δὲ τοῦτο εἶνε τὸ μόνον ἀπροσώπητον διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτο.

Ἡ ἐξουσία καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ εἶνε ποικίλα. Δικαστικῶς ἐπιβλέπει τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπιτρόπων τῆς κομητείας (ἀντιπροσώπων τῆς κομητείας ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων), τῶν ἀνακριτῶν καὶ τῶν δικονόμων, καὶ δημοσιεύει τὰς ἀποκηρύξεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὡς ἐφυλαξ τῆς βασιλικῆς ἀδυσίας, κατὰ τὸν νόμον καὶ δι' εἰδικοῦ διορισμοῦ, εἷς ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐν τῇ κομητείᾳ, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ λόρδου ἐπιτηρητοῦ ἐξαιρουμένου· καὶ κατὰ τὴν τάξιν, εἶνε ἀνώτερος παντὸς ἐν αὐτῇ ἀριστοκρατικοῦ. Ὡς ἐλειτουργὸς τοῦ κρατοῦς, ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ πᾶσαν τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων πολιτικὴν καὶ ποινικὴν ἀπόφασιν· καὶ ὡς ἐν τούτοις θεωρεῖται εἰς ἀποτελεσμὸς τῶν δικαστηρίων τούτων. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς εἶνε ἐφορος τῆς κομητείας· ἐγκαθίστησι τὰς τῶν μελῶν τοῦ κοινοβουλίου ἐκλογὰς καὶ δεχόμενος ἐξαιρέσεις κατὰ θήκονας σχετικὰς πρὸς αὐτάς. Εἰς ἀλλήλους τῆς βασιλείας, ὁρίζει καὶ ἀκυρώνει τὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐν τῇ κομητείᾳ. (ἀκολουθεῖ)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΙΚΑΙ

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἀναλογίαν τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Αὐστραλίας, οὗτος θέλει διπλασιασθῇ ἐντὸς εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἐτῶν.

Κατὰ τὸ 1890 τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ἐσόδων τῆς Αὐστραλίας ἀνῆλθεν εἰς 29,216,308 λίρας ἢν τὰ 9,202,494 προῆλθον ἐκ τῶν σιδηροδρόμων καὶ τηλεγράφων.

Ὅλος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποφοίτων, ὁ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἐν Κανάδᾳ ὑπάρχων, ἀνῆλθεν εἰς 1,132,201 ἐκ πληθυσμοῦ 5,000.000 ἀπάντες δὲ οἱ ψηφοφορήσαντες κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν ἀνῆλθον εἰς 720,359.

Τὸ ὅλον τῆς Αὐστραλίας χρέος κατ' ἄτομα ἀνῆλθε κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1890 εἰς 40 λίρας καὶ τρεῖς πέντε. Αὔξησις περίπου 50 ο/ο. Τὸ δὲ δημόσιον χρέος τῆς ἀποικίας τούτου ἀπὸ 93,762,581, ὅπερ ἦτο τὸ 1881, εἰς 185,692,806, κατὰ τὸ 1890.

Ἡ ὅλη παραγωγὴ τῶν μεταλλείων τῆς Αὐστραλίας κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1890 ἀνέβη ἀφ' ὁ ἀπαρκτον ποσὸν τῶν 128,125,250 λιρῶν, ἐξ ὧν τὸ ἡμισυ εἰς χρυσόν. Ἐὰν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὸν πληθυσμὸν τῆς Αὐστραλίας κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1890, ἀνεχωρήσαν εἰς 4,000000 περίπου ἐκατομμύρια τότε ἔτι περίπου ἄτομα κατοικοῦσιν εἰς πέντε τετραγωνικὰ μίλια ἐδάφους. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὁ μέσος ὅρος τῆς πυκνότητος τῶν κατοίκων εἶνε 27 ἄτομα εἰς ἓν τετραγωνικὸν μίλιον, ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης ἐν ἢ ὀγδοήκοντα ἐξ ἄτομα ἀναλογοῦσιν εἰς ἓν τετραγωνικὸν μίλιον.

Ἡ πόλις Κάνσας ἔχει ἑξήκοντα ἐπτὰ χιλιάδας κατοίκων.

Πλέον ἢ διακόσιαι πεντήκοντα χιλιάδες Σουηδοὶ παρεπιδημοῦσιν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος εἶνε μεγάλος φαγᾶς, προτιμᾷ δὲ ἰδίως τὰ ὀλίγα φαγητά. Ἀλλὰ καὶ νὰ καπνίζῃ ἀγᾶς μεγάλας, μεταχειρίζεται δὲ ἰδίως μικρὰ ἑλληνικὰ σιγάρα, ἑκατὸν τῶν ὁποίων ἀγοράζει δεκαπέντε λεπτά.

Ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Νιουκάσελ ἀυθέτονε ἔσχε καθ' ὅλην τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀνώνυμα τι, λέγει δὲ ὅτι ὑπὸ οἱασδήποτε ἀφορμὴν ἢ ἀφορμὴν ἐπαγγέλματος, ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἀνδρες καὶ γυναῖκες δὲ ἐπόρτον ἀπόρρητον ἔργον καὶ μὲ μεταχειρίζοντοι ἰδιοῦσιν τὸ ὀνομὰ τοῦ.

Ἡ Ἰνδία ἐξάπλωσε σήμερα ὅλην αὐτῆς τὴν σιδηρᾶν μὲ ἑκατὸν Μαρτίου ἐξ 40 χιλιάδες ὅπλα εἰσαγόμενα, ἐκεῖ δὲ ἀκόμη εἰσαγόμενοι κατὰ τὸ παλὸν οἰκονομικὸν ἔτος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐρωτᾶται ἡ βρεττανικὴ φυσιγγίου καταλλήλου διὰ τὰ ὅπλα ταῦτα.

22

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

Ἡ Ἐμινέ.

(συνέχεια).

Ἐργάσθητι μὲ τὸν ἐγκέφαλόν σου, πλέξον τὴν δεισιδαιμονίαν τῶν κατοίκων τοῦ τόπου τούτου εἰς σχοινίον ὡς λέγει καὶ ὁ ψευδοπέτρος τῆς Ρωσσίας, μεταχειρίσθητι ὡς πολιτικὴν τὴν ἀμάθειαν τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἰδίαν αὐτῶν σαγήνευσιν καὶ τότε ὁ πλοῦτος ἀφ' ἑαυτοῦ σου θέλει ἔλθει καὶ παρακολουθήσει τὰ ἔργα σου.... κύτταξον, θεώρησον ἄλλην μίαν φορὰν τὰ φάρμακα ταῦτα, περίμενε καὶ θέλεις ἰδεῖ πόσα θαύματα θὰ κατορθώσωσι, πόσον πλοῦτον θὰ μᾶς φέρωσι... τόσον εἶμαι βεβαία εἰς τὰ ἀποτελέσματά των, ὅσον εἶμαι βεβαία, ὅτι ἡ χώρα αὕτη ὀνομάζεται Τζέρνο-Πλόρα... Ὅταν τὸ σχέδιόν μου, διὰ νὰ συλλάβω τὴν Χέθων, ἀπέτυχεν, ὅταν εἶδον τὴν τοσαύτην μου προμελέτην καὶ προετοιμασίαν ματαιωθεῖσαν ὑπὸ τῆς τρικυμίας, ἀντὶ νὰ ἀποκαρδιωθῶ καὶ παραιτηθῶ τοῦ σκοποῦ μου, ὡς πᾶσα ἄλλη εἰς τὴν θέσιν μου ἤθελεν ἴσως πάθει, ἐνθυμήθην ὅτι οὐδέποτε δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπόν μας δι' ἑνὸς μόνον μονοπατίου, ἐνθυμήθην, ὅτι ὑπάρχουσι παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ πλεῖσται ἄλλαι ἀγνωστοι ὁδοί. Ἐνισχυλήθην λοιπὸν νὰ ἀνακαλύψω μίαν τούτων καὶ ἤδη πέπεισμαι, ὅτι διὰ ταύτης ἀρατοῦς, ἀνενοχλήτως θέλομεν φθάσει εὐκολώτερα εἰς τὸν σκοπόν μας ἢ δι' ἐκείνης πρὸς ἣν πάντες οἱ λοιποὶ φιλόδοξοι πορεύονται.

— Δὲν ἔμαθες τί ἀπέγινε τὸ πλοιάριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεβιβάσθη ἡ Χέθα;

— Ἡ δυστυχὴς τώρα εὑρίσκεται ἐνταφιασμένη εἰς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης... ἐν μεγάλον αὐστριακὸν πλοῖον τὸ ὁποῖον ὕψωσε τοὺς φανοὺς μλέκαμε θὰ νόμισαν ὅτι ἦτον ἡ βριγαντίνα τῆς Χέθας ἀλλ' αὕτη κατεσυντρίβη περίτας ἐκβολὰς τῆς Βεβεδόσης ἔγεινε χίλια τρίμματα καὶ ἐκ τῶν εἰκοσιπέντε ἀνδρῶν, ὅτινες ἦσαν ἐντὸς τούτου, δὲν ἐσώθησαν εἰμὴ δύο μόνον ναῦται καὶ εἷς ἐπιβάτης Ἄγγλος, τοὺς ὁποίους ἠμβανεῖς μετεκόμισαν εἰς τὴν μονὴν τῆς Ἑλλάνας. Οὗτοι ἐπερβεβάιωσαν καὶ τὸ ναυάγιον τῆς Βριγαντίνης.

— Εὑρίσκεται εἰσέτι ὁ Μπρίνος πλησίον τοῦ πατρός σου, Ζιβρέ;

— Ἔδωσα διαταγὰς εἰς τοὺς Ἀθιγγάνους νὰ μὴ τὸν ἀφήσωσι νὰ κινηθῇ ἀπὸ πλησίον τοῦ μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς μου.

— Δυστυχὴς ἄνθρωπος Γ... νὰ χάνῃ κατὰ τὴν ἴδιαν νύκτα μίαν τοιαύτης καλλονῆς θυγατέρα καὶ τὴν ἐλευθερίαν του.

— Μὲ φαίνεσαι Ἄλη, ὅτι πρέπει νὰ εἶσαι κατὰ φαντασίαν ἐρωτευμένος μὲ αὐτὴν τὴν Χέθων, διότι ἐὰν καὶ ποτὲ δὲν τὴν εἶδες, ὅταν προφέρῃς τὸ ὄνομά της τὰ χείλη σου κολλοῦσιν.

— Καὶ πῶς δύναμαι νὰ μὴ ἀνελογίσθην ὅταν ἀκούσω, ὅτι μία τοιαύτη καλλονὴ, θυγάτηρ ἑνὸς πασᾶ ἀπεδέσασα τοὺς ἱμένες της καὶ εἰς ξένας χεῖρας πέσι ἐλθοῦσα ἐν ἀγρῷ ἐνὸς τῶν ἐγκεκαλεπτ τέλους βορᾶ τῶν ἀγίων κυμάτων τῆς θαλάσσης, καθ' ἣν ἀρκαιοθεσεύτηγεν τὰς χεῖρας τοῦ ἁρπαγός της.

— Τοιαῦτα μικρὰ πράγματα δὲν πρέπει νὰ ἐνοχλῶσι τὴν καρδίαν σου. Ἄλη· ὁ θάνατος εἶνε ὁ αὐτὸς καὶ διὰ τὸν εὐμορφον καὶ διὰ τὸν ἀσχήμον· διὰ τὸν πλούσιον καὶ τὸν πασπεροῦλα ἀκίμπορον, ἀλληροκρέσσος· καὶ ἀλλοῦν διεκεύεσαν τὴν Κλόν, ἤτε νὰ μὴν ἐπιθεῖς, χλὸν εἶνε τὸ ρόδον νὰ μὴ πίπτῃ ἐκ τῆς ροδοφυΐας, ὅταν ὁ ὑετὸς ἢ ἄνεμος κατατρέψωσι αὐτήν, πλὴν ὁ κόσμος ἔχει πλῆθος ἄλλων ρόδων πλῆθος ἄλλων ρόδων· Ἄνεμοι διεσεὶ ἢ κάρδια μου ἀσθένεστε ἀφοῦ ἐπέρασε ἡ ἐλπίς μου· ἀλλὰ ἐὰν ἀκόμη εἰσχωρήσωσι κατὰ τὸ πλεῖστον οἰκονομικὸν ἔτος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐρωτᾶται ἡ βρεττανικὴ φυσιγγίου καταλλήλου διὰ τὰ ὅπλα ταῦτα.

22 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

διότι ἦτον ἡ ἐντελεστέρα καλλονὴ τῆς Ἠπείρου· ἡ καρδία της ἔφερε πᾶσαν εὐειδήσεαν παγιδεύουσαν τὸ ἀσθενὴ καὶ γυναικόφιλλα ἀνεύματα. Ἀφοσωνόταρα δόσις γυναικείου χαρακτῆρος δὲν ὑπῆρχε νεμίζοντες ἄτερον πλασμα ἢ ἔσον εἶς αὐτήν... μίαν ἡμέραν ἡ ἀγγελικὴ καρδία της ἠθελεν ἠαίνει βορὰ τῶν ἰδίων αἰσθημάτων, τῆς, ἠθελε σπαθῇ ἡ ἡρωΐς τοῦ καβασσαρχηγοῦ, συμμαχεῖ δὲ ἀκτεραστῶν. Ἡ δυστυχὴς κόρη ἐνεφαρτίσθη εἰς τὰ κύματα τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης! αἰωνία ἡ μνήμη της! εἴπεν ἡ Ἀθιγγάνη μετ' ἐμφαντικωτάτης λύπης.

Ἀς μᾶς ἐπιτραπῇ ἐνταῦθα νὰ ἐρέωμεν εἰς φῶς ὅτι ἐν τοῖς προηγουμένοις κεφαλαίοις ἀφήσαμεν εἰς σκότος.

Ἡ Χέθα ἦτο θυγάτηρ τοῦ Καπλὰν-πασσᾶ τοῦ Δελβίνου καὶ Ἀργυροκάστρου ἐνὸς τῶν ἐπισημοτέρων καὶ σκληροτέρων ἐνταῦτὸν τοπαρχῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἠλέρασε τινὰ Ἀθιγγανὸς τὶς ὀνομαζόμενος Μπιμπάκης, ὅστις τακτικῶς ἐκαθάριζε τὰ γλάκκα ἀγγεῖα τοῦ μεγάρου τοῦ πασσᾶ. Ἐπιεχθῆ νὰ καθαρίσῃ τὰ ἐν τῷ σπλαστασίῳ του ὅπλα, ἐνταῦθα λοιπὸν ὁ Μπιμπάκος ἐπιρρεπῆς εἰς τὴν κλοπὴν ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν Ἀθιγγάνων, ὑπεκρέφεν ἀδαμαντοκάλλιστον σπαθὶν πολυτιμοτάτην. Μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἡ κλοπὴ ἐγένετο γνωστὴ καὶ ὁ Καπλὰν-πασσᾶς ἠπείλει μανιώδης διὰ σκληροτάτων βασανωνῶν πάντας τοὺς ὑπαλλήλους του, ἀν τὸ πολύτιμον ὅπλον δὲν ἐτίθετο εἰς τὴν θέσιν του. Οὗτοι ἵνα μὴ ἐκ συμφώνου, εἴτε διὰ νὰ ἀπαλλάξουν τὴν ποινὴν, εἴτε διότι ἀλλήλοις ὑποπτεύοντο τὸν Ἀθιγγανον. ἀπέδοσαν τὴν κλοπὴν εἰς αὐτόν. Ὁ πασσᾶς ἔπεμψε πρὸς ἀγαζήτησιν τοῦ, τὸν ἔπιάσανε κατ' ἀρχὰς καὶ, ἄν ἔλεγε, ὅτι ἠρνεῖτο τὴν πρᾶξιν μεταχειρίσθη σκληρὰς βασανους· κατέκαυσε τὰς ἄρρας αὐτοῦ δὶα πεπυρωμένων σιδήρων, ἐστιγμάτισε τὸ μέτωπον του, ἐβούλιξεν ἀκανθὰς χονδρὰς εἰς τοὺς ὀνυχας του καὶ τὸν ἐμαστίγωσε μέχρι ἐκλάσεως τοῦ δέρματός του· ἀλλ' ὁ Ἀθίγγανος ἦτο ἀνὴρ σιδηροκάρδιος, δυνάμενος νὰ ὑποστῇ τὰς σκληροτέρας βασανους μᾶλλον ἢ νὰ προδώσῃ ἑαυτόν.

Ὁ Καπλὰν-πασσᾶς ἐπείσθη τέλος, ὅτι ὁ Ἀθίγγανος ἦτον ἄθῳος, ὅτι δὲ ἦτον ὁ ὑπεξαιρέσας τὴν σπαθὴν καὶ κατὰ συνέπειαν ἀδίκως βασανισθείς, ὅτι καὶ τὸν ἀπέλυσεν ἀωρίτας αὐτὸν ἐλευθέρον· ἔνεκα εἰς ἀποζημίωσιν ἢ ὅσα ὑπέστη.

Ὁ Ἀθίγγανος, ἐκτὸς τῶν ἐλαττωμάτων τῆς κλοπῆς καὶ τῆς ὑπουλότητος, ἦτον εἷς ἀκρὸν εἰλικρινὴς καὶ μνησικακος· ὠρκίσθη λοιπὸν νὰ ἐκδικηθῇ τὸν πασσᾶν καὶ νὰ τὸν κάμῃ νὰ δοκιμάσῃ ψυχικοὺς πόνους μεγαλειτέρους ἀφ' ὅσους οὗτος ὑπέφερεν κατὰ τὸ σῶμα. Ἀρχὰς νὰ παρέλθῃ ὀλίγος χρόνος καὶ καιροφυλακτῶν κατορθώσε νὰ ἀφαρπάσῃ ἐκ τοῦ γυναικωνίτου τοῦ πασσᾶ τὸ πλέον ἠγαπημένον αὐτοῦ θυγάτριον, τὴν ἀγγελικὴν του Ἐμινὲν τετραετῆ τότε μόνον οὖσαν. Τὸ συμβὰν κατεστάρεν ἀληθῶς τὸν Καπλὰν-πασσᾶν καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς μαύραν μελαγχολίαν, ἐξεφάνισε πολλοὺς καὶ ὑπεσχέθη ἀμοιβὰς ἐκ χιλιάδων χλωρίων εἰς τὸν ὅστις ἤθελε τὸ ἐπαναφέρῃ τὴν θυγατέρα του. Ὁ ἔσχατος ἀνὴρ, ὃν ἠδύνατο νὰ ὑποπτευθῇ, ἦτον ὁ Ἀθίγγανος Μπιμπάκος, πρὸ πάντων δὲ διότι διεδόθη ἡ φήμη, ὅτι οὗτος ἐφονεύθη μίαν νύκτα κρημνισθεὶς εἰς ἔνρρον βαθὺ φρέαρ.

Ὁ Καπλὰν-πασσᾶς ἤθελεν ἀπελπισθῇ καὶ λησμονήσει ἴσως μετὰ τινα ἔτη· τὴν περιλημένην του Ἐμινὲν, ἐὰν δὲν ἐλάμβανεν κατ' ἔτος δύο τακτικὰς ἀνωνύμους ἐπιστολὰς περιγραφούσας τὴν ἐντελῆ ὑγείαν, τὰ κάλλη, τὴν αὐξησίν της· τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς πρόοδους της. Μαίνομενος τότε ἔτιδε - καὶ τὴν ἴδιαν του ὑπαρξιν, ἔπωμε τὸν νιλέπτην καὶ μαστικὰν ἔγχρῶν τὸν πλὴν παρόντος ἔτη καὶ ἡ ὀλίψις του ἠλέανε καὶ πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ σκότος εἰς τὸν αὐτὸν ἐρεθισμὸν ἔμενεν.

Ὁ φιλέλληνας καὶ μνησικακος Ἀθίγγανος, ὁ ἄξιος τῶν δεινῶν ἐκείνου, μετὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς κόρης ἀπωλίσθη εἰς Κάνινα, κεφαλοχωρὶ ἑλληνόφον τότε ἀπὸ Χριστιανοὺς κατοικούμενον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Τρίκος Μπρίκος, ἐπονομάσας καὶ τὴν Ἐμινὲν Χέθων. Ἀπωλίσθη ἐπαγγελλόμενος τὸν χριστιανὸν καὶ τὸν ἔμπορον· τὰ δὲ πρῶτα κεφάλαια τοῦ ἐμπορίου τὸν ἐπορμήθεσαν οἱ ἀδάμαντες καὶ ὁ χρυσὸς τῆς σπαθίας. Κατ' ἀρχὰς ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο σκληρὸς ἀρχηγὸς εἰς τὰ Κάνινα, πλὴν μετὰ τίνας ἡλικίας ἔπη ἤρχισε ἔνα τὸν κεφαλοκοπικὸν ἐπιμερίσεων τοῦ καὶ διὰ τὸ κάλλος τῆς ὑπεπιθυμήσας θυγατρός του καὶ γίνεται, ὡς ἀλλαχοῦ ἐπρεν, ὁ ἀγιοκαίμενον τῆς περιφερείας σὺν μόνον τῶν Κλόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν περιχώρων. Τοῦτο ὁ Μπιμπάκος ἢ ὁ Τρίκος Μπρίκος, ὡς θέλομεν εἰπ

22

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ἡ χηρεία.

Ὁ Πρήτη-Κόκκης, ὡς δεινὸς σκορπιὸς ἐννοήσας τὰ-ληθῆ αἴτια, ἐπιστάμενος θὲ τὰς συνεπείας τῆς διαγωγῆς του, ἀπέφυγε τὰς περαιτέρω ἐπισκέψεις, ἐσίγα δέ, οὔτε τὸ ὄνομα κἀν τῆς Κομήσης πρὸς τὸν φίλον του Μανουὴλ μνημονεύων.

Ὁ κ. Μανουὴλ ἔγραψε πολυσελίδους ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Κόμησσαν τὰς ὁποίας διηθύνων ὡς ἰδιαιτέρας εἰς τὸ κενὸν μέγαρον αὐτῶν. Ἔγεμον τρυφερῶν καὶ ἐπιδούλων ἐκφράσεων κατὰ τῆς ὑποληψέως τοῦ Συνταγματάρχου· πλὴν ἐξ αὐτῶν καθαρῶς ἐφαίνετο ὅτι οὐδεμία ἄλλη σχέσις ὑπῆρχε μεταξὺ των ἢ ἔρως πλατωνικός.

Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται περιῆλθον εἰς χεῖρας τοῦ Συνταγματάρχου, καθότι ἡ νέα Κόμησσα εἰς τὴν εἰλικρινῆ μετὰ τοῦ συζύγου της ἐξήγησιν ὡμολόγησε τὰ πάντα δώσασα τὸν ἱερὸν λόγον τῆς τιμῆς της ὅτι ποτὲ πλέον δὲν ἤθελε γράψει εἰς τὸν κ. Ἐμμανουὴλ, ὅτι δὲ θέλει τῷ παραδώσει ὅλας τὰς παρ' αὐτοῦ ληφθείσας ἐπιστολάς.

Ὁ συνταγματάρχης ἀνέγνω τὰς ἐπιστολὰς ταύτας εἰς τὴν Κόμησσαν πλὴν δὲν τὰς ἔσχισε, ἀλλὰ τὰς διετήρησε διὰ τὸ μέλλον, ὡς ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητος τῆς συζύγου του, καὶ διότι ἐν μιᾷ τούτων ὁ κ. Μανουὴλ παρώτρυνεν αὐτὴν ν' ἀποδράσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν νυμφευθῇ. Ἔγραφε δὲ ὅτι εἶχε λάβει ἀπαντήσεις ἐκ Γαλλίας εἰς τὰς πληροφορίας ἃς ἔλαβε, ἃς ὧν διαβεβαιοῦται, ὅτι ὁ Συνταγματάρχης ὄχι μόνον ἦτο ἔγγαμος, ἀλλ' ὅτι ἔχει δύο θυγατέρας καὶ υἱὸν εἰκοσιπενταετῆ, ἀξιωματικὸν τοῦ Μηχανικοῦ, οἵτινες συντόμως ἠθάνουσι μετὰ τῆς μητρός των εἰς Λονδῖνον πρὸς καταδωξίν του.

Ἐν Παρισίοις ἡ Κόμησσα διεβεβαιώθη, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἦσαν ἀνύπαρκτα. Ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν ὑψηλοτέραν συναναστροφὴν, ἐλησμόνησε τὸ βραχὺ πικρὸν παρελθόν της καὶ μᾶλον ὅτι ἔρωτα δὲν ἔρερε διὰ τὸν σύζυγόν της, ὑποληπτομένη καὶ σεβομένη αὐτὸν ἐπάκρως, ἀπέφυγε νὰ δώσῃ ἄλλην περαιτέρω αἰτίαν ὀλίγως πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς ριλαρεσκείας της.

Ἡ νέα Κόμησσα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων φυσικῶν αὐτῆς πλεονεκτημάτων, ἦτο μουσικὸς ἀξιόλογος καὶ ἄριστος ζωγράφος. Ἡ φωνή της ἦτο φωνὴ δυναμένη νὰ διαλάμψῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς μελοδράματος, ἐὰν δὲν ἦτο γεννημένη πλουσία καὶ εὐγενής, ὅπως διὰ τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς ἠθελοποιοῦ ζητήσῃ πλοῦτον καὶ δόξαν.

Εἰσερχομένη εἰς τὴν Παρισινὴν κοινωνίαν, ὅπου οἱ θιασῶται τοῦ ὡραίου φύλου εἶνε πολυαριθμότεροι, τολμηρότεροι καὶ μᾶλλον ἐπιμήνδυνοι, διέλαμψε διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν χαρίτων της καὶ ἔγεινεν ἐπιζήτητος.

Συναπήντησεν ἐντεῦθεν ἐρᾶστάς ἡ ἀξιάγαστος Κόμησσα μεταξὺ τῶν κυρίων ἔσους καὶ μεταξὺ τῶν κυρίων. Δὲν ἦτο ψυχὴ γνωρίσασα αὐτὴν καὶ μὴ ζητήσασα νὰ καλλιεργήσῃ τὴν φιλίαν της! Ἐθεωρεῖτο ἡ καλλονὴ τῶν καλλονῶν, ἡ ὡραία τῶν ὡραίων, τέλος πάντων ἐψηφίσθη, ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἡ Ἀφροδίτη τῶν Παρισίων.

Ὁ μισθὸς τοῦ συζύγου της καὶ τὸ ἐναπομεῖνον εἰσόδημα αὐτῶν τῶν χιλίων λιρῶν δὲν ἤρκουν πρὸς ἀξιοπρεπῆ αὐτῶν διατήρησιν· ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰ ὦτα τῶν γονέων τῆς Κομήσσης ἀφίχθησαν τινὰ ἐκ τῶν θρυλληθέντων σκανδάλων παρὰ τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν, δὲν ἠδύναντο ν' ἀποσαν θῶσι πρὸς αὐτὴν διὰ συνεδρομὴν. Ὁ πικτὴρ τῆς Λουΐζης ἔγραψε πρὸς αὐτὴν ἐρωτῶν ἐὰν εἶνε ἀληθῆ τὰ θρυλλούμενα, ἐλέγχων αὐτὴν ὅτι δὲν ἀνέφερε ταῦτα ποτὲ πρὸς τοὺς γονεῖς της. Ἡ Λουΐζα, φύσει ὡς εἴπομεν, ἀνεξαρτήτου χαρακτῆρος, ἀπήντησε κατὰ τὸν Βρεττανικὸν τρόπον, ὅτι θεωρεῖ τὴν τιμὴν αὐτοῦ σεβομένου πολυτιμοτέραν παντὸς ἀντικειμένου, ὅτι δὲ αὐτὴ εἶνε ἱκανὴ νὰ λάβῃ πρόνοιαν αὐτῆς.

Ἕνεκα τούτου, ἀμφοτεροῦ τῶν ἐρωτευμένων ὡς φαίνεται ἡλίου, διεκόπη κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ ἀλληλογραφία μεταξὺ θυγατρὸς καὶ γονέων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ θυγατὴρ κατῴκει τὴν Γαλλίαν, οὕτοι δὲ τὴν Κόρνουολ τῆς Ἀγγλίας, βαθμηδὸν ἠρξάντο ν' ἀποξενῶνται, ὡς χιλιάδες οἰκογένειαι τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, πολλάκις δι' ἐλαχίστους ἐμφύλους λόγους διεμελίσθησαν.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τί συνέβη ἐν Λονδίνῳ;

Ἡ σιγὴ τῆς Κομήσης εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Μανουὴλ καὶ ἡ ἀναχώρησίς της ἐκ τῆς συνοικίας των ἐπεσφράγισαν εἰς τὴν ἰδέαν τῶν ἡμετέρων ὅτι ὁ Κόμης καὶ ἡ Κόμησσα ἦσαν δύο ἀγύρται ἀποδιδράσκοντες ἐκεῖθεν, ὅπως μὴ πληρώσωσι τὰ χρέη των, ὅτι δὲ ὁ πλατωνικὸς ἔρως της πρὸς τὸν κ. Μανουὴλ ἦτο ἐκ συμπαιγνίας μετὰ τοῦ συζύγου της ὅπως σφετερισθῶσι τὰς τρεῖς χιλιάδας λίρας του.

Ἀλλ' ὅταν μετὰ τινας ἑβδομάδας ἠκούσθη ἡ χρεωκοπία τῆς ἀνωνύμου ἑταιρίας τῶν ἀρυκτῶν, ἤτις ὡς κεραυνὸς κατέπεσεν ἐνώπιον τῶν μετόχων, ὁ δὲ κ. Μανουὴλ ἀνεκάλυψε ὅτι οὐ μόνον αἱ μετοχαὶ τὰς ὁποίας ἔλαβε δι' ἀσφάλειαν, οὐδεμίαν εἶχον ἀξίαν, ἀλλ' ὅτι ἦτο καὶ ὑπεύθυνος ἔτι δι' ἄλλας ἑπτὰ χιλιάδας λίρας τῶν ὀφειλῶν τῆς, τότε ἀπροσυλάκτως ἐξεφράζετο κατὰ τῆς Κομήσης καὶ τοῦ συζύγου της ἐν τῷ ἡμετέρῳ κύκλῳ, ὥστε ἐναμενιζόμενος πολλοστημορίως νὰ διαδίδῃ τὰ τοιαῦτα νέα μὲ τινα στολίδια καὶ νέας προσθήκας, συχνὰ διαπείρει τὰς μᾶλλον τραγελαφικὰς ἰδέας περὶ ἀτόμων καὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἄλλως πως.

Ὁ κ. Μανουὴλ, νομίζων ὅτι τὸ ἐμπορικὸν του ὄνομα ἦτο γνωστὸν εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν τῆς Ἀγγλίας, ἔγραφεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πατέρα τῆς Κομήσης σὶρ Βαρθόλδον Γοῦδσυΐν ἀν ἔχῃ θυγατέρα ὀνοματζομένην Λουΐζαν, ἐὰν εἶνε ὑπανδρος, ἐὰν γνωρίζῃ ποῦ εἶνε ὁ σύζυγός της, πῶς ὀνομάζεται καὶ ἐὰν ἡ θυγάτηρ του ἀληθῶς ἔχῃ δύο χιλιάδας λίρας ἐτήσιον εἰσόδημα.

Ὁ σὶρ Βαρθόλδος Γοῦδσυΐν θεωρήσας τὴν ἐπιστολὴν αὐθέξ. γνωρίζων δὲ τὰς ζημίας τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Συνταγματάρχου, ἐξέλαβε τὸν κ. Μανουὴλ ἕνα τῶν τοκογλύφων δανειστῶν τοῦ Κόμητος Δεβὲρ Λασχατὼ, διὸ οὐδεμίαν ἔδωκεν πρὸς τὴν ἐπιστολήν του ἀπάντησιν.

Μετὰ τινας ἡμέρας ὁ κ. Μανουὴλ ἔγραψε καὶ δευτέραν ἐπιστολὴν, ὅταν δὲ ἡ αὐτὴ σιγὴ ἐπεκράτησε ἐκ μέρους τῶν γονέων τῆς Λουΐζης, τότε καθ' ὁλοκληρίαν ἐπείσθη ὅτι ὑπέπεσεν εἰς τὴν παγίδα δύο ἀγυρτῶν, ρακαρίζων ἑαυτὸν ὅτι δὲν ἐβραπέτευσε μετὰ τῆς Κομήσης καὶ δὲν ἐνυμφεύθη αὐτὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν.

Νέαι ταραχαὶ εἰς Ἀλγερίαν ἠνάγκασαν τὸν Κόμητα ν' ἀποχωρισθῇ τῆς νεαρᾶς συζύγου του. Διεχωρίσθη σπαραξιαρδίως τὴν νέαν Λουΐζαν, ἡ καὶ ἐγκατέλειψεν εἰς τὴν Ὀξέρνην, πρὸς ἀνύπανδρον καὶ εὐκατάστατον ἀδελφήν, ἥν εἶχε ἐκεῖ κατοικοῦσαν ἐν τερπνοτάτῃ καὶ μεγαλοπρεπεῖ ἐξοχῇ.

Ἔκτοτε ἡ Κόμησσα οὐδὲν πλέον ἤκουσε περὶ τοῦ συζύγου της. Ἡ γενικὴ γνώμη ἦτο ὅτι ἐφονεύθη ἐν τῇ μάχῃ κατὰ τῶν Ἀράβων διότι ὁ ἵππος του μὲ τὰ αἱματόφυρτα ἐξίππια του κατέφυγεν εἰς τὰς ἐρεδρείας, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Συνταγματάρχου ποτὲ δὲν εὑρέθη.

Ἡ νέα Κόμησσα ἠσθάνθη τὴν ὀλίμιν βαθυτάτην, ἐπὶ δώδεκα μῆνας δὲν ἐγκατέλειψε τὴν Ὀξέρνην, ἀλλ' ἐδυθίσθη εἰς βαθὺ πένθος.

Μετὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους, ὅπως συλλέξῃ τινὰς πληροφορίας περὶ τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας του συζύγου της καὶ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ σύνταξιν.

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ συνταγματάρχου ὠνομάζετο Μαρὶ Κόμησσα Λασχατὼ, καὶ μὲ τὸ ἴδιον ὄνομα Μαρὶ ὠνομάζετο μία μικρὰ Ὀβερνία νέα τὴν ὁποίαν εἶχε ἔγγυς αὐτῆς ὡς femmede combagnie. Αὕτη εἶνε ἡ ἰδία Μαρὶ ἥν ἡ Κόμησσα Δεβὲρ Λασχατὼ εἶχεν εἰς τὴν συνοδείαν της.

Εἰς Παρισίους οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Λονδίνου ἠναγκάσθη νὰ πληρώσῃ διάφορα μικρὰ χρέη τοῦ μακαρίτου συζύγου της, διὸ καὶ τὸ εἰσόδημά της τοῦ ἔτους ἐκείνου ἀφανοῦστως εἶχεν ἐλαττωθῆ. Δὲν ἠδυνήθη κἂν νὰ λάβῃ ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀποδεικτικὸν, ὅτι ὁ σύζυγός της ἐφονεύθη καὶ ὅτι ἀληθῶς ἦτο χήρα.

Ἡ ὡραία κόμησσα, τόσον νέα καὶ ν' ἀπαντήσῃ τόσας δυσχερείας καὶ περιπετείας! Ἤρχισε ν' ἀποσβένῃ τὸν κόσμον, καὶ μᾶλον ὅτι πλῆθος μνηστήρων νέων ἐφάνησαν ἐνώπιόν της· συνέλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τοὺς γονεῖς της. Ἔγραψεν εἰς αὐτοὺς, ἐδιηγήθη τὰ πάντα, συνεσυλιώθη μετ' αὐτῶν καὶ ἀνεχώρησεν διὰ Κόρνουγκλ ὅπως μετ' αὐτῶν κατοικήσῃ μέχρι τοῦ 1854, ὅτε τὸ εἰσόδημά της ἤθελεν ἀπολαχθῆ, πάσης ὑποθήκης.

Τοιαῦτα πάντα ἐπὶ ἐπιστρέψῃ εἰς Λονδῖνον ἀνεγεννήθη ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ἡ ἐλπὶς τοῦ κ. Μανουὴλ· δὲν ἐνασιτιεύετο πρὸς ἄγγελος, εἶχον ἀρκισθῆ ποτὲ πλέον νὰ μὴ νυμφευθῇ ἄλλον ἄνδρα, εἰς τὸν κ. Μανουὴλ ἔδλεπεν ἀνὴρ ἀληθῆ Τζέντλεμαν, τὸν ἀθεώρητον ὑψηλὸν ἀρρωστάτης, ἠσθάνετο ὅτι ὁ σύζυγός της τὸν ἐξηγόρασεν οὐσιωδῶς ἐκεῖνα χιλιάδας λίρας, ἐπεθύμει λοιπὸν ν' ἀνορθώσῃ τὴν ἡμέραν ταύτην προσφέρουσα ἑαυτόν. Ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου χιλιάδας λιρῶν εἰσόδημά της καὶ τὰς μελλούσας προσδοκίας της, πρὸς αὐτὴν εἰσαγουσα τοῦτον συγχρόνως εἰς τοὺς ἐν Κόρνουγκλ γονεῖς της.

Τὰ ποσὰ τῶν χρημάτων, ἅπινα ἔφερε νυμφευθεῖσα τοῦτο τῆς Λονδῖνον ἦσαν μόνον διακόσιαι εἴκοσι λίραι. Μὲ τοῦτο εἶχε νὰ διατηρηθῇ ἐννέα μῆνας πρὶν ἢ θίξῃ τὸ εἰσόδημά της ἐκ χιλίων λιρῶν τοῦ ἐρχομένου ἔτους. Γνωρίζουσα τὸν πολυδάπανον τοῦ Λονδίνου, σκοπεύουσα δὲ νὰ διαμείνῃ μόνον τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας, ἐσυμφώνησεν, ἀριχθεῖσα εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν, μὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Ξενοδοχείου τῆς ἐπαρχίας, ὅστις ἦλθεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν διὰ τοὺς ἐπιβάτας, ἵν' ἑαυτὴν καὶ τὴν Μαρὶ δωμάτια εὕρωνα εἰς τὸ εἰρημένον Ξενοδοχεῖον.

Περὶ τῆς Μαρὶ δὲν ἐγνώριζε πολλὰ τὴν παρέλαβεν, ὡς εἴπομεν, ἐκ τῆς ἀδελφῆς τοῦ συζύγου της. Ἦτο δὲ αὕτη ἡ Μαρὶ μία ἑξοχος μελαγχροινὴ καλλονή, εὐρυστάτη, καὶ ὡς λέγουσιν οἱ Ἄγγλοι, σφικτὴ καὶ παχοῦλα ὡς ὁ πόρτον δαμάσκηνον, μὲ ραδινὸν ἀνάστημα καὶ τρόπους ἀκρατήτου φυσικῆς φιλαρεσκείας.

Εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Ἐπαρχίας εἰσελθούσης τῆς κομήσσης, καροτυοδέλας ὑπῆρξεν ἡ ἀπορία της· ὅτε εὗρεν ὅτι ὁ Μούλερ ἦν εἷς τῶν ὑπηρετῶν του. Τί ποιητέον; ν' ἀναχωρήσῃ; Πρὸς τί; οὗτος ἦτο ὁ ἔνοχος. Τοῦναντίον ἐνόμισεν ὅτι διὰ τοῦτου ἴσως ἠδύνατο νὰ πληροφορηθῇ τι περὶ τοῦ κ. Μανουὴλ. Ὀντινα ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ ἀπὸ ἔτι πρὶν ἀφήσῃ τὸ Λονδῖνον, διηγηθῇ δὲ εἰς τοῦτον τὰ διατρέξαντα.

Ἐν τούτοις τὸ κύριον σχέδιον τῆς κομήσσης ἦτο, ἐπειδὴ ἠσθάνετο ὅτι τὰ εἰς Λονδῖνον συμβάντα περιεκάλυψαν αὐτὴν καὶ τὸν σύζυγόν της διὰ μυστηριώδους τινὸς, νὰ προσφέρῃ πρὸς τοὺς γονεῖς της τὴν περαιτέρω ἐγγύησιν τοῦ εἰσοδήματός της, ὅπως τῇ προκαταβάλωσι τὸ ποσὸν ἕνα τῷ πληρώσῃ ἀμέσως τὰς τρισχίλιαι λιρῶν ἀποδοχὰς αὐτῆς, προσκαλοῦσα συγχρόνως αὐτὸν ὅπως ἐλθῶν ἐπισκεφθῇ αὐτοὺς ἐν τῇ Κόρνουγκλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'

Ἡ Ἀλάμπρα

Ὁ Μούλερ ἦτο ὑπηρέτης ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ τῆς ἐπαρχίας πρὸ τινων μόνον ἑβδομάδων. Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐβραπίσθη παρὰ τοῦ Συνταγματάρχου καὶ ἀπελύθη ἐκ τοῦ οἴκου του εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν Ἀγγλίαν. Μεταβὰς εἰς Ἰταλίαν ὑπέπεσεν εἰς πλημμελήματα καὶ ἐγκλήματα, διὰ τὰ ὁποῖα κατεδιώκετο ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Μετέβη εἰς Γαλλίαν κατετάχθη εἰς τὸν γαλλικὸν στρατὸν εἰς τὰ σώματα τῆς Ἀφρικῆς. Οὐδεὶς γνώριζε νῦν πῶς εὑρίσκετο ἐν Λονδίνῳ.

Ἐὰν ἡ ἐμφάνισις τοῦ Μούλερ ἐποίησεν ἐντύπωσιν ὀδυνηρὰν πρὸς τὴν κόμησσαν, ἡ παρουσία τῆς κομήσσης Δεβὲρ Λασχατὼ πρὸς τὸν ἔνοχον καὶ κακοῦργον τοῦτον ἐπροξένησεν ἔτι μείζονα. Ὁ Μούλερ ἦτο κάτοχος τρομεροῦ ἀποκρύφου, ἀφορῶντος τὸν συνταγματάρχην· πᾶν ἄλλο λοιπὸν ἐφαντάζετο ἢ νὰ ἐπανέδῃ εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο τὴν σύζυγόν του.

Ἐν τούτοις ἡ σύγχρονος ἀφιξις τοῦ κ. Σκοπελίδου ἐν τῷ ἰδίῳ Ξενοδοχείῳ, τὰ ὀνόματα τοῦ κ. Ἀμβροσίου καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, ὧν ὁ κ. Σκοπελίδης ἐποίει ἄφθονον χρῆσιν, ἐποίησαν τὸν παμπόνηρον ὑπηρέτην νὰ λεσχηνεύῃ ὅσα εἴδομεν διὰ τὴν γείτονά του κόμησσαν. Προσέθηκεν ἐπίσης πλείστας εὐφημίας πρὸς τὴν Μαρὶ περὶ τοῦ κ. Σκοπελίδου διὰ τὰ τὰς σχέσεις του καὶ τὴν καταγωγήν του, περὶ ἧς οὐδὲν ἐγνώριζε. Τί ἐχάλκευεν ὁ ἀλιτήριος οὗτος, οὐδεὶς ἠδύνατο τότε νὰ μαντεύσῃ. Δὲν ἦτο ὁμὼς δύσκολον ἐκ τῶν λόγων του νὰ ἐννοήσῃ ὅτι κατεγίνετο νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν ὑπῆρχε προηγουμένη γνωριμία μεταξὺ τῆς κομήσσης Δεβὲρ Λασχετὼ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ τούτου.

Ὅταν μετὰ τὴν ἄφιξίν της ἡ Κόμησσα πλαγίως ἠρώτησε τὸν Μούλερ περὶ τοῦ κ. Μανουὴλ, οὗτος, μηδὲν γνωρίζων, παρέστησεν εἰς αὐτὴν ὅτι ὁ γείτων της, εἶνε πολὺ σχετικὸς τῆς οἰκογενείας Ἀμβροσίου καὶ ὅτι ἦτο προσκεκλημένος τὴν πρωΐαν Κυριακὴν νὰ γευματίσῃ μετ' αὐτῆς. Ἡ Κόμησσα δύο κατὰ σειρὰν ἐσπέρας εἶχεν ἐξελθεῖ, ὡς ἐθυμούμεθα, μετὰ τῆς Μαρὶ ἐφ' ἁμάξης, προφασιζομένη ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ θέατρον, ἵνα δυνηθῇ νὰ πληροφορηθῇ τι ἐλλὴν οὐδὲν κατορθώσασα, ἔσπευσε νὰ πέμψῃ προσκλητήριον εἰς τὸν ἥρωα ἡμῶν.

Μετὰ τὴν ἐγγύησιν τῶν ἄνωθεν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν μένουσι βεβαίως ἐκπλήκτοι πῶς τρόπῳ εἰς τινὰ βραχὺν χρόνον ἡ ἐνάρετος αὕτη νέα, ἡ ἀπορυοῦσα ἠρωϊκῶς δεινοτάτας καταδιώξεις τόσων ἐπισήμων θυμιαστῶν τῆς ἐν Γαλλίᾳ ἐπορεύθη παρὰ τὸ ἥρωος ἡμῶν ὅστις διὰ βίας κτηνώδους ἀρήρασε τὸν κεστὸν αὐτῆς εἰς τὴν διάκριτιν του τοῦτου, οὐτινος λέγομεν τὸ ὄνομα ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε κακοῦσαι.

Καὶ ὅμως, φεῦ! τοιαῦτα εἶνε ἐπουσίως τὰ συμβάντα τοῦ σκληροῦ τούτου κόσμου. Ἡ γυνὴ εἶνε εὐθραύστον σκεῦος, ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀποστεθίμαστον ἀμώνης ἡ πλέον ἐνάρετος ὑποπίπτει εἰς τὴν αὐτὴν ἀκείνην παγίδα ἣν ἡ ρωϊνὴ τοσκὰς ἀπέφυγε. Ὁ φόβος της νὰ φωνάξῃ καὶ νὰ προσκαλέσῃ εἰς βοήθειαν τὴν τοῦ Μούλερ τὴν ἠρόκισεν· ἄλλως δὲ ἐνταῦθα ἐνεριλοχώρησεν, ὡς εἴπομεν, τολμηρὸν κτηνώδης, ἀνείκειος βιαιοπραγία καὶ ἀπρόσδοκητος ἔφοδος.

(ἀκολουθεῖ)

22

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΑΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Τὸ Χρυσάριον, ἡ πονηρία τοῦ Ἀγ. Ἀμβροσίου, τοῦ Διαβόλου αἱ σκέψεις.

Καὶ ὅμως, ὁ παλιμπαίς ἀγγελ. ὅτι ἐπὶ τοῦ ὅλου δὲν θέλει εἴσθαι ἢ σκιὰ συζύγου ἑνὸς ἀσημάντου· Περικλέους τῆς Ἑρμουπόλεως. Τί ὀρνεῖς, κύριε συγγραφεῦ, περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Δὲν νομίζεις ὅτι ἤθελε γίνει εἰς τῶν καλλιτέρων βουλευτῶν, εἰς τῶν σπουδαιοτέρων νομοθετῶν τοῦ Κράτους, συγχρωμαλογούμενος μετὰ τόσων ἄλλων ὁμοίων του, οἵτινες ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ βασιλείου θὰ πεμοθῶσιν, ἵνα βρονταῖσωσι περὶ τοῦ χρυσοῦ μέλλοντος αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον μέλλον ἐγὼ μετ' ἀνυπομονησίας περιμένω νὰ προσκληθῶ, ἵνα δι' ἐπαναστάσεως τὸ ἐξαναλύσω... Ἐγώ. κύριε συγγραφεῦ, δὲν προσδοκῶ ἀναστασιν νεκρῶν, τοῦναντίον, ζητῶ νὰ ἐμποδίσω αὐτήν, διὰ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους καθαρῶς ἐξόρκισα πρὸς τὸν κύριόν Καλλιάστρον. Ὄχι κύριε συγγραφεῦ! δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ τάφου ὁ Ρήγας ὁ Φερραῖος, οὔτε ὁ Σκουφᾶς, οὔτε ὁ Σέκερης οὔτε οἱ τρεῖς ἀρχιρεῖκαι θεῖοι σου Ἰωάννης καὶ Ἐμμανουὴλ Ξένος καὶ ὁ Δημ. Θέμελης, οὔτε νὰ ἐξέλθῃ ὁ Ἀλέξ. Ὑψηλάντης, ὁ Γεώργ. Ὀλυμπίου, ὁ Μάρκος Βότσαρης, ὁ Πετρόμπεης καὶ ὁ Ἠλίας καὶ Γεώργ. Μαυρομιχάλαι, οὔτε ὁ Θεοδωρσὶ Τρίβας, οὔτε ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσου, οὔτε ὁ Ἀθανάσιος Διάκος, οὔτε ὁ Κανάρης, ὁ Μπούβας καὶ οἱ Κριεζῆδες, οὔτε οἱ Τσαβέλλαι καὶ Παπαφλέσσαι. Δὲν προσδοκῶ καὶ δὲν ἐπιθυμῶ τοιαύτην νεκρεγερσίαν. Ὄχι, δὲ-τὴν ἐπιθυμῶ, διότι καταστρέφομαι. Ἐπιθυμῶ βουλευτὰν ὡς τὸ πρωτότυπον τοῦτο, τοῦτον τὸν ἀθάνατον ἄγιος Ἀμβρόσιον, ὡς τὸν Παγιώτιν καὶ τοὺς ὁμοίους των οἵτινες νὰ ἐκθέσωσι περισσότερον τὸ ἔθνος, διαφθείρωσι, καὶ ἐξχρειώσωσι τὰ διάφορα στρώματα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, οἵτινες νὰ ἐπισκιάσωσι τὰς οἰκογενείας τῶν πρεμάχων σας, οἵτινες διὰ τοῦ ἀχρείου πλούτου των νὰ βοθίζωσι πάντας μέχρι τοῦ πυθμένος τοῦ ἐκτρωμαπτισμοῦ τοῦ συντάγματος, εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε αἱ εὐγενεῖς ψυχαὶ καὶ αἱ φιλότιμοι καρδίαι τοῦ ἔθνους σας νὰ ζητοῦν μίαν ἐπανάστασιν, νὰ ζητοῦν τὴν χύσιν τοῦ ἀκαθάρτου αἵματος ὡς τὴν μόνην σωτηρίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Τότε ἐγὼ θὰ ὀριαμβεύσω.

Διότι θὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης ἀπειρα καλὰ. πλουσιοκῆ ἀγωνιστῶν καὶ ἐνεργετημάτων τῆς κοινωνίας. ἐν λαμπρὸν μέλλον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀντὶ μιᾶς ὑποδουλώσεως. Τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς πλατιγγος τῆς θείας δικαιοσύνης θὰ μὲ ὀδεσσι πλίον εἰς ὑπερχὴν ἀπέναντι τῶν ἀγγέλων του ἐωτέρ . . . Μὲ ἐννοεῖς, κύριε συγγραφεῦ; Ἐννόησον με καλῶς διότι μὲ ἄλλα αὐτὰ, δὲν θὰ ἐπιτρέψω οὔτε τὴν φορὰν ταύτην νὰ ἔλθῃ ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος βουλευτής. Ἀντ' αὐτοῦ θὰ κάμω νὰ πέμψῃ ἡ Ἑρμούπολις ἕτερον ἀνταξίου τοῦ ἐνδόξου τῆς νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύσῃ. Ἡ πόλις τοῦ Ἑρμοῦ πρέπει νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἀπὸ ἕνα ἐπιτηδειότερον μεγαλέπτορα. Θὰ πέμψῃ τὸν Πανώνιον, καταστρεπτικὸν τερον, ψευδέστερον, ἀγυρτικώτερον, ἐυπροσδεκτότερον, αὐτὸν τὸν ἐπιτηδειότερον συμπρακτορά μου. τὸν μόνον ὃν ἠδυνάμην νὰ εὕρω κάθ' ἕλον τὸν ἐλληνισμὸν διὰ τὰ μέλλοντα σχέδια μου.

Ἐπιθυμῶ νὰ σὲ κρατῶ ἐνήμερον εἰς πάντα ταῦτα ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ ἀποφασίσῃς ἐὰν θὰ μὲ ἀκολουθήσῃς ἢ ὄχι ἐκ τῆς λίγης καὶ σὺ ὡς σὰς γράφω γυναῖκας, ὁ Διάβολος μὲ ὠθήσῃ νὰ κάμω τοῦτο καὶ ὁ Διάβολος μὲ παρεκλήσῃς νὰ κάμω ἑκείνο. Ἐγὼ οὐδέν ὠθῶ οὐδένα παρακινῶ, οὔτε ἔχω τὴν ἰσχὺν οὐδὲ ἐκείνα νὰ πείθω πρὸς τὰ κακά. Θέσω μόνον πάντα ἐπιβλαπτικὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας, ἐρωτῶ ἐμπρὸς τὴν κρίσιν αὐτῶν τῆς ἐκλογῆς. Δὲν ἀρκεῖται, ὅτι συνήθως θέτω μεταχρυσῶν ἢ καὶ ἀξιαστίνων καλυμμάτων κεκαλυμμένον τὸ κακόν. Ἀλλ' εἰς τοὺς ἐγκρίτους ἀνήκει νὰ μὴ πίπτωσι μὲ τὴν κεφαλὴν ἵνα ἐρχρτάσωσι τὸ κάλυμμα, χωρὶς νὰ γνωρίζωσι τί εἶνε ὑπὸ κάτω, ἀλλ' ἐγείροντες τὸ κάλυμμα καὶ βλέποντες τί ὑπάρχει ὑπ' αὐτὸ. καὶ τότε ποιήσωσι τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀπόφασίν των ἐὰν πρέπῃ νὰ τὸ ἐγκρίσωσιν ἢ ὄχι.... Ἀλλως, εἰς τὰ χρησιμεύει ἡ ἐλευθέρα θέλησις, ἣν ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον; Οὗτος ἀρ'

ΠΟΙΚΙΛΑ

Η ΠΟΤΑΠΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΚΑΥΤΟΥ ΣΑΡΑΣ ΒΕΡΝΑΡΔ

Ἀνταποκριτής τις ἐκ Παρισίων πληροφορεῖ ἡμᾶς, ὅτι εὑρέθη τὸ πιστοποιητικὸν τῆς γεννήσεως τῆς κυρίας Σάρας Βερνάρδ. Δὲν ἐγεννήθη ἐν Χάβρῃ, ὅπως αὐτὴ διϊσχυρίζεται, ἀλλ' ἐν Παρισίοις ἐντὸς τῆς συνοικίας τῆς Λατινικῆς (Καρτιὲ Λατὲν) τῷ 1844 ἐκ μητρὸς Ἰουδαίας ἐκ Βερολίνου, ἥτις μόλις ἀποζῶσα ὡς ῥάπτρια (μοδίστα) κατῴκει ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀφ' ἧς οἰκίας ἔζη ὁ Μαράτος, ὅτε ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῆς Καρλότας Κορδαί. Ἡ ἀδελφή της Ἰωάννα εἶνε δύο ἔτη νεωτέρα αὐτῆς. Ἡ οἰκία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ μεγάλη ἠθοποιὸς εἶδε κατὰ πρῶτον τὸ φῶς τοῦ ἡλίου εἶνε παλαιὰ καὶ κατερειπωμένη. Τὴν ἀνατροφήν της, ἣν ἔλαβεν ἔν τινι μονῇ τῶν Βερσαλλιῶν ὀφείλει εἰς τὸν χρηματιστὴν Μερές, τοῦ ὁποίου τό στάδιον παρουσιάζει σημεῖα τινὰ ὁμοιότητος πρός τό τοῦ Γεωργίου Οὔδσωνος, τοῦ ἄγγλου ἐκείνου, ὅστις ἐπωνομάσθη Βασιλεὺς τῶν Σιδηροδρόμων·

ΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ *

Ὅσον πλείονας Ἀμερικανίδας συναντῶ, τόσῳ περισσότερον στερεοῦται ἡ ἐντύπωσις ἣν προξενοῦσιν εἰς ἐμὲ ὅτι ἔχουσιν ὅλως ἰδιάζοντα τύπον καὶ χαρακτῆρα πολὺ πλέον τῶν ἀνδρῶν. Δὲν ὁμοιάζουν πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας τοῦ κόσμου· ἡ λαμπρότης τῆς συνομιλίας των, ἡ ζωηρότης τῶν χαρακτηριστικῶν των, ἡ παντελὴς ἔλλειψις ἐπιτετηδευμένης συμπεριφορᾶς, καθιστῶσιν αὐτὰς ὅλως μοναδικάς. Δὲν ὑπάρχουν γυναῖκες δυνάμεναι νὰ παραβληθῶσι πρὸς αὐτὰς εὑρισκομένας εἰς αἴθουσαν ὑποδοχῆς. Εἶνε ἀδύνατον νὰ εὕρῃ τις γυναῖκας μεθ' ὧν συναναστρεφόμενος νὰ αἰσθάνηται τὸν ἑαυτόν του ἐν μεγαλειτέρᾳ ἀνέσει. Τὸ καλλος αὐτῶν, ἡ φυσικὴ ὁμιλία, εἶνε μέγα καὶ ἐκπληκτικόν, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ ἔτι μᾶλλον ἐκθαμβοῖ ἕκαστον εἶνε τὸ διανοητικὸν αὐτῶν κάλλος, ἡ εἰλικρίνεια τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ φυσικότης τῆς συμπεριφορᾶς των...

Ἡ Ἀμερικανὶς ὅσῳ πεπαιδευμένη καὶ ἂν εἶνε κέκτηται ὑγιᾶ πολιτικὸν νοῦν καὶ γινώσκει ὅτι τὸ κάλλιστον δι' αὐτὴν εἶνε νὰ εἶνε γυνὴ καὶ μένῃ τοιαύτη. Καθιστᾷ δὲ πάντοτε τὸν ἑαυτόν της ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπαγωγότερον, οὐχὶ διὰ νὰ γείνῃ ἀρεστὴ εἰς τοὺς ἄνδρας—τοὐναντίον φρονοῦμεν ὅτι αὕτη αἰσθάνεται μεγίστην πρὸς αὐτοὺς περιφρόνησιν—ἀλλὰ διὰ ν' ἀρέσκῃ εἰς τὸν ἑαυτόν της. Ἂν ἔν τινι Γαλλικῇ αἰθούσῃ συναναστροφῆς ἐποίει τις εἴς τινα κυρίαν τὴν παρατήρησιν πόσον φαίνεται ὑπέροχος κατὰ τὴν ἀξίαν ἡ δεῖνα ἐκ τῶν ἐκεῖ παρευρισκομένων, αὐτὴ πιθανὸν θὰ ἐξήταζε προσεκτικῶς τὴν ἀμφίεσιν τῆς γυναικὸς διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τι, δι' οὗ θὰ ἐφρόνει ὅτι δὲν ἦτο εὐπρεπῶς κεκοσμημένη. Τὸ αὐτὸ πιθανὸν θὰ συνέβαινε καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἡ Γαλλὶς σπανίως εἶνε ζηλότυπος ἐπὶ τῇ διανοητικῇ ὑπεροχῇ ἄλλης τινὸς γυναικός. Πολὺ μάλιστα προθυμότερον θὰ τῇ συγχωρήσῃ ταύτην τὴν ἰδιότητα ἢ τὸ ἔξοχον κάλλος της. Καὶ κατὰ τοῦτο πιθανὸν ἡ Γαλλὶς ὁμοιάζει πρὸς ὅλας τὰς γυναῖκας τοῦ κόσμου.

Ἐξ ὅλων τῶν κυριῶν τὰς ὁποίας συνηντήσαμεν οὐδόλως διστάζομεν νὰ διακηρύξωμεν ὅτι αἱ Ἀμερικανίδες εἶνε αἱ ὀλιγώτερον ἐπιτετηδευμέναι. Μετ' αὐτῶν, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, αἰσθανόμεθα ἑαυτοὺς ἐν τηλικαύτῃ ἀνέσει, ἣν δὲν δυνάμεθα νὰ αἰσθανθῶμεν μετ' ἄλλων γυναικῶν.

* Ἐκ γαλλικοῦ περιοδικοῦ.

Ο ΥΠΟ ΣΑΠΩΝΟΜΑΝΙΑΣ ΠΑΣΧΩΝ

Εἷς ἐκ τῶν ἀρχιεπαιτῶν γνωστὸς εἰς τοὺς οἰκείους του ὑπὸ το ὄνομα «σαπωνομανὴς Φούρλεῦ», εἶχε τὴν κακὴν ἕξιν νὰ ἐμβάλλη τεμάχιον σάπωνος εἰς τὸ στόμα του διὰ νὰ παράγῃ ἀφρούς. Πολλοὶ δὲ ἀγαθοὶ τὴν καρδίαν ἄνθρωποι ὡς ἐκ τούτου ἀπατώμενοι καὶ νομίζοντες αὐτὸν πάσχοντα ἐξ ἐπιδημίας συχνάκις τῷ ἔδιδον χρήματα. Ἐναχθέντος πρὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι ἐπαιτεῖ, κατέθεσαν, ὅτι εὑρέθη προ τῆς κλίμακος τῆς οἰκίας κυρίου τινος στενάζων· ὅτε ὅμως προσεκλήθη ἀστυνομικός τις κλητὴρ ὁ Φούρλεῦ πάραυτα ἀνέρρωσεν ἐκ τῆς κατὰ το φαινόμενον ἀδιαθεσίας του καὶ ἀναπηδήσας ἀνεφώνησε «πιάστε με»! Μεθ' ὅλας δὲ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ νὰ παύσῃ ἐπαιτῶν, ὁ δικαστὴς ἐφυλάκισεν αὐτὸν ὡς ἀπαταιῶνα καὶ ἀλήτην.

ΕΙΣ ΑΛΗΘΗΣ ΠΡΙΓΚΗΨ

Ὁ κ. δὲ Βλόβιτς σπανίως ἔσχε τοιαύτην δημοσιογραφικὴν ἐπιτυχίαν, οἵαν κατὰ τὴν μετὰ τοῦ πρίγκιπος Δάμρογ, ἀδελφοῦ τοῦ Βασιλέως τοῦ Σιὰμ συνέντευξίν του. Ὁ πρίγκιψ ὡς νεώτερος Βουδδιστὴς αἰσθάνεται ἑαυτὸν προσβεβλημένον ἐκ τῆς παρουσίας ἱεραποστόλων ἐν Σιὰμ οἵτινες κατὰ τὸ λέγειν του εἶνε πλείονες τῶν ὅσων ἠδυνήθησαν νὰ προσηλυτήσωσι. Ὁ πρίγκιψ θὰ ἠδύνατο τῷ ὄντι νὰ ἀποβῇ ὁ ἴδιος ἱεραπόστολος εἰς τὰς ἐν σκότει διατελούσας ταύτας χώρας, εἰς ἃς αἱ στοιχειώδεις ἠθικαὶ ἀλήθειαι περισσότερον κηρύσσονται παρ' ὅσον ἐξασκοῦνται.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦν ἡ ἐργασία· πᾶς ἄνθρωπος λοιπὸν ὀφείλει νὰ ἐργάζηται καὶ οἱ πρίγκιπες ἔτι περισσότερον παντὸς ἄλλου. Ὁ ἀξιόλογος οὗτος κανών, ἐν τούτοις, δὲν τηρεῖται αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ του, ὅστις δίδει ἐπιχορηγήσεις ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ περιουσίας καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς ἐν ὀκνηρίᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ ζῶντας πρίγκιπας ἀλλ' οὐχ' ἧττον σκέπτεται ὅτι τὸ μόνον προσὸν δι' οὗ δικαιοῦται τις νὰ ἀπολαύῃ τῆς ὑπολήψεως τῶν ἀνθρώπων εἶνε ἡ ἐργασία καὶ ὅτι οἱ ὀκνηροὶ καὶ μηδὲν ἐργαζόμενοι εἶνε παράσιτοι οἵτινες μειοῦσιν ἐπαισθητῶς τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸν πλοῦτον τοῦ ἔθνους. Οἱ μὴ ἐργαζόμενοι πρίγκιπες εἶνε παράσιτοι! Εἶνε ἑπομένως καθ' ὅλου ἀπορίας ἄξιον, ὅτι ἡμεῖς (!) ἀποστέλλομεν ἱεραποστόλους εἰς τὸ Σιὰμ διὰ νὰ θεραπεύσωμεν αὐτοὺς τῆς ἐπιβλαβοῦς! ταύτης διδασκαλίας. Καὶ πῶς θὰ ἠδύνατο τότε ἡ γῆ νὰ ἐστρέφετο περὶ τὴν ἄξονά της ἅπαξ διὰ 24 ὡρῶν, ἂν ἡμελοῦμεν νὰ πληρώνωμεν ἁδρῶς τοὺς πρίγκιπάς μας διὰ νὰ μὴ κάμνωσι τίποτε; Ἡμεῖς τοὺς εὐγνωμονοῦμεν μόνον διότι ἀπέχουσι τοῦ νὰ πράττωσι τὸ κακόν. Ἀλλ' ὅτι ὁ πρίγκιψ Δάμρογ λέγει περὶ τῶν πριγκίπων εἶνε μηδὲν, συγκρινόμενον πρὸς ὅ,τι λέγει περὶ τῶν ἱερέων. Οἱ Βουδδισταὶ ἱερεῖς παρέχουσι λαμπρὸν παράδειγμα ἀριλοχρηματίας». Διδάσκουσι πεντήκοντα χιλιάδας ἀνθρώπων νὰ διάγωσιν ἥσυχον καλὸν καὶ λιτὸν βίον καὶ ὅμως οἱ ἀνώτεροι ἑαυτῶν, ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἢ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἱερατείου ἡμῶν ἐν Βαγκόκ, ἡ κεφαλὴ ὁλοκλήρου τοῦ κλήρου ἡμῶν, ἔχει ἀπολαυὴν μόνον 70 λιρῶν τὸ ἔτος. Προφανὲς εἶνε ὅτι ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ μὴ χάσωμεν τὸν καιρόν μας ἀποστέλλοντες ἱεραποστόλους λαμβάνοντας ἐτήσιον μισθοδοσίαν ἐκ 500 λιρῶν, ἵνα θέσωμεν τέρμα εἰς τὸ κάκιστον τοῦτο σύστημα. Καί τοι, ἂν εἴμεθα Σιαμαῖοι ἴσως θὰ ἐσκεπτόμεθα, ὅτι ὀφείλομεν νὰ πέμψωμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἱεραποστόλους, ἵνα διδάξωσι τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Κανταβρηγίας πῶς νὰ ζῇ μόνον μὲ 70 λίρας τὸν χρόνον.

ΠΑΤΗΡ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΞ ΤΕΚΝΩΝ

Ὁ Θωμᾶς Τουϊδδὺ κατηγορήθη ὡς κακοποιήσας τὴν σύζυγόν του. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶνε πατὴρ τριάκοντα ἓξ τέκνων ἐξ ὧν τὰ εἴκοσι ζῶσιν. Ἐνυμφεύθη δίς. Ὁ Τουϊδδὺ ὑπεχρεώθη νὰ μὴ διαταράττῃ τοῦ λοιποῦ τὴν συζυγικὴν εἰρήνην.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1891

		Ἀγορασ.	Πωληταί
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	470.—	475.—
» 120 » » 5 ο/ο	»	512.—	515.—
» 170 » » 5 ο/ο	»	511.—	514.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	400.—	405.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	360.—	370.—
Ὁμολογίαι Ταχειροφόροι Ἐθν. Τραπέζης		563.50	564.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3680,—	3690.—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	192.—	194·—
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	72.50	73.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	162.50	163.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	418.—	320.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	205.—	205.25
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . , .	»	147.—	147.50
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	63.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	348.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	99.51	96.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	26.64	
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχρι δρ.
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	33.56	—
Ἐπὶ Γαλλίας	»	132.75	—
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ
Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.
Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.
13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 12
Δέχεται ἀπὸ τὰς 8—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ῥίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.